Biblioteca C[entrală] Regională Hunedoara-Deva

● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile **3-4** ● În acest număr ● În paginile ● În acest

PAGINA ECONOMICĂ

SPORT ● SPORT

CITIȚI ÎN PAGINA **2**

CONCURSUL DE ADMITERE LA LICEELE INDUSTRIALE, ȘI ECONOMICE

cursuri serale

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXII, SERIA II, NR. 5374

6 PAGINI – 25 BANI

MARȚI 30 AUGUST 1966

TOVARĂȘUL LEONTIN SĂLĂJAN A ÎNCETAT DIN VIAȚĂ

Din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România

Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri ale Republicii Socialiste România anunță cu adîncă durere încetarea din viață, după o grea suferință, în ziua de 28 august, orele 13 și 40 de minute, a tovarășului Leontin Sălăjan, membru al Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, general de armată, ministrul Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, fiu credincios al partidului și al poporului român, luptător devotat pentru cauza socialismului, pentru întărirea și înflorirea patriei noastre.

La 28 august a încetat din viață, în urma unei grele suferințe, tovarășul Leontin Sălăjan, membru al Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, general de armată, ministrul Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România.

Activist de seamă al Partidului Comunist Român și al statului nostru socialist, tovarășul Leontin Sălăjan și-a închinat întreaga viață luptei revoluționare a clasei muncitoare, cauzei socialismului, înfăptuirii celor mai înalte idealuri de libertate, independență și progres ale poporului român, înfloririi patriei.

Născut la 19 iunie 1913, în comuna Santău din raionul Carei, regiunea Maramureș, într-o familie de țărani săraci, tovarășul Sălăjan a început să lucreze de la vîrsta de 14 ani ca ucenic la căile ferate, devenind apoi muncitor lăcătuș. Din fragedă tinerețe a cunoscut viața grea, plină de privațiuni a oamenilor muncii, exploatarea la care aceștia erau supuși în trecut. Sentimentele sale de revoltă și protest împotriva nedreptăților sociale îl determină să se înroleze, încă din anii uceniciei, în mișcarea muncitorească. În conducerea sindicatului ceferiștilor din Timișoara, el a participat activ la organizarea de acțiuni pentru apărarea drepturilor muncitorești.

Lupta sa devotată pentru interesele proletariatului îl apropie de Partidul Comunist Român, detașamentul cel mai înaintat al clasei muncitoare, în rîndurile că-

(Continuare în pag. a V-a)

Comitetul Central al Partidului Comunist Român

Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România

Cu privire la funeralii

În legătură cu încetarea din viață a tovarășului Leontin Sălăjan, membru al Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, general de armată, ministrul Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, Comitetul Central al Partidului Comunist Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România au numit o comisie de partid și de stat pentru organizarea funeraliilor, alcătuită din tovarășii Alexandru Drăghici, Petre Blajovici, Dumitru Popa, Gheorghe Necula, Mihail Burcă.

Zilele de 29 și 30 august se declară zile de doliu.

Funeraliile vor avea loc marți, 30 august a.c.

În întreaga țară, în zilele de doliu, se arborează în bernă drapelul de stat al Republicii Socialiste România și drapelul Partidului Comunist Român. Manifestările distractive și sportive, adunările festive și comemorative de orice fel se suspendă. Teatrele, cinematografele, radioul, televiziunea și celelalte instituții de cultură își vor adapta programele în mod corespunzător. În unitățile militare activitatea de instruire se întrerupe.

În Capitala Republicii Socialiste România se vor trage, în semn de ultim salut, 21 de salve de artilerie.

La Palatul Republicii – prin fața catafalcului

Luni, 29 august 1966, spre Palatul Republicii din Capitală, se îndreptau, încă din primele ore ale dimineții, șiruri lungi de cetățeni spre a aduce un ultim omagiu tovarășului Leontin Sălăjan, membru al Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, general de armată, ministrul Forțelor Armate. Două zăbranice mari, de doliu, sînt arborate pe fațada clădirii Palatului.

În marea sală, unde se află catafalcul pe care este depus sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului Leontin Sălăjan, răsună solemn acordurile marșurilor funebre. Pe fundalul sălii coboară faldurile îndoliate ale drapelelor partidului și statului nostru. În fața catafalcului se află o mare coroană de flori pe ale cărei panglici roșii și tricolore sînt înscrise cuvintele: „Din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri". Pe perne purpurii se află Steaua de Erou al Muncii Socialiste și celelalte ordine și medalii conferite tovarășului Leontin Sălăjan pentru meritele sale deosebite în construirea socialismului, în întărirea statului socialist.

Ora 10. Prima gardă la catafalc este alcătuită din tovarășii Nicolae Ceausescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Gheorghe Rădulescu, Ștefan Voitec.

În continuare fac de gardă tovarășii Petre Blajovici, Dumitru Coliu, Florian Dănălache, Ianoș Fazekaș, Mihai Gere, Petre Lupu, Dumitru Popa, Vasile Vîlcu, Mihai Dalea, Vasile Patilineț, Virgil Trofin, Ilie Murgulescu, Constanța Crăciun, Gheorghe Gaston Marin.

Conducătorii de partid și de stat prezintă apoi condoleanțe familiei îndoliate.

Rînd pe rînd fac de gardă membri ai Comitetului Central al Partidului Comunist Român, ai Consiliului de Stat și ai guvernului, generali și ofițeri superiori, reprezentanți ai organizațiilor obștești, veterani ai mișcării muncitorești din țara noastră.

În jurul catafalcului fac de strajă în permanență ofițeri superiori ai forțelor noastre armate.

Prin fața sicriului trec în șir neîntrerupt oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile bucureștene, activiști de partid și de stat, reprezentanți ai organizațiilor de masă, oameni de cultură,

(Continuare în pag. a V-a)

Conducători de partid și de stat de gardă la catafalcul tovarășului Leontin Sălăjan

Cu planul pe 8 luni îndeplinit

Continuînd întrecerea socialistă muncitorii forestieri din cadrul D.R.E.F.-Argeș au raportat la 27 august că și-au îndeplinit planul la producția globală și marfă pe cele 8 luni. Pînă la sfîrșitul lunii, după calcule estimative, se va obține, peste sarcinile prevăzute la producția globală, un spor de 17 milioane lei, iar la producția marfă de 16 milioane lei. S-au evidențiat îndeosebi colectivele I. F. Pitești, Stîlpeni, Curtea de Argeș. Succese deosebite au obținut fabricile de produse fibrolemnoase, de rășinoase și de foioase din cadrul C.I.L.-Pitești.

Întreprinderea de construcții metalice și prefabricate București. Se execută probe de îmbinări la tronsonul III și IV de la stîlpii de înaltă tensiune de 220 kW.

Cea mai importantă investiție: RĂSPUNDEREA

ANCHETA NOASTRĂ

Întreprinderile din regiunea Cluj au de executat în acest an un bogat plan de investiții. Printre obiectivele industriale de cea mai mare importanță se numără extinderea Fabricii de pielărie și încălțăminte „Clujeana", extinderea Fabricii de prefabricate și modernizarea Fabricii de ciment — amîndouă la Turda, modernizarea Întreprinderii „Armătura"-Cluj etc. *Cum se desfășoară lucrările pe șantierele de investiții? În ce stadiu se află principalele obiective? Ce perspective există pentru intrarea în producție la termenele planificate?* Încercînd să aflăm răspunsuri la aceste întrebări, am stat de vorbă cu principalii interesați: beneficiarii și constructorii.

„În primul semestru, ne spune tovarășul GHEORGHE MĂRINCEANU, director adjunct — la „Clujeana" constructorii au înaintat puțin cu lucrările din cauza lipsei de documentație pe care n-a asigurat-o la timp Institutul de proiectări pentru industria ușoară. Din această pricină a fost necesară o eșalonare nepotrivită a investițiilor pe anul 1966. Abia 23 la sută din planul anual a fost realizat în trimestrele I și II ale anului. 77 la sută rămîne de realizat în a doua parte a anului.

Situația se menține în continuare necorespunzătoare. Constructorul, deși are acum documentația necesară, nu dispune de forță de lucru suficientă pentru a asigura un ritm de lucru prin care să recupereze rămînerile în urmă".

Nu scutim cu nimic beneficiarul și proiectantul de vina pe care o au pentru neasigurarea la timp a documentației care a dus la eșalonarea necorespunzătoare a planului de investiții. Ei poartă, fără îndoială, o parte din răspunderea pentru întîrzierea lucrărilor... Dacă pentru prima etapă a lucrărilor constructorul a avut „acoperire" legală,

CRĂCIUN BEJAN
IOAN RUSU

(Continuare în pag. a II-a)

EXIGENȚELE TEHNICII

Nicolae Țic

Încercarea de a exclude din viața de fiecare zi preocupările tehnice s-ar dovedi destul de costisitoare: gîndiți-vă, pentru fiecare siguranță arsă de la radio, ori de la televizor, pentru fiecare bec ars, robinet stricat, priză defectă să chemi un meșter de la cooperativă! Uneori, costă mai mult drumul meșterului decît reparația. Ca să nu mai vorbim de așteptare, de enervare, de certurile pe care le dezlănțuie uneori un scurt circuit...

Tehnica a pătruns în casele noastre, sub multiplele ei înfățișări, pentru a ne asigura confortul — și pretinde să-i acordăm atenția necesară, pretinde cunoștințe, îndemînare. „Nu mă interesează, nu mă pricep!", sună anacronic. Vrînd-nevrînd, și acasă, și în drumurile zilnice, în cele mai diverse împrejurări faci cunoștință cu tehnica și te străduiești să-i pătrunzi tainele — iar dacă ți-ai cumpărat o bicicletă poți chiar să afirmi că ai început să te specializezi... Un început extrem de modest, dar e aproape sigur că peste o lună vei cunoaște toate tipurile de mașini care te-au depășit, după încă o lună vrei să afli care mașini sînt mai rezistente, care consumă mai puțină benzină la suta de km. etc.... Și fiindcă vrei să afli iei cartea — citești, pînă cînd te pomenești microbist. Tehnica atrage, ți se dezvăluie treptat, pasionează. Poate că demontarea jucăriilor la cinci ani pregătește îndemînarea tehnică de mai tîrziu, de la douăzeci de ani.. (Dați copiilor jucării ingenios construite — dacă aveți de unde! — dacă nu, insistați pe lîngă cei în drept, să le fabrice...).

Dar nu ne gîndim numai la aspectul practic, strict interesat, al relațiilor noastre cu tehnica — cum să repari fierul de călcat, ori să-ți instalezi antena de televizor — ci la o anume cultură tehnică, la progresele tehnicii moderne. Aceasta, chiar dacă meseria pe care o practici nu are nimic de-a face cu tehnica — deși este greu de găsit o asemenea meserie;

(Continuare în pag. a V-a)

CONCURSUL DE ADMITERE ÎN LICEELE INDUSTRIALE ŞI ECONOMICE

— cursuri serale —

Concursul de admitere în liceele industriale şi economice — cursuri serale — se va ţine, aşa cum s-a mai anunţat, între 1—7 septembrie a.c. La concursul de admitere în învăţămîntul seral al liceelor industriale şi economice se primesc absolvenţi ai şcolii generale (de 8 sau 7 ani) sau ai altor şcoli echivalente, indiferent de vîrstă, care fac dovada că sînt încadraţi în muncă în domeniul specialităţii pentru care se înscriu la concurs.

Înscrierea la concurs se poate face pînă la 31 august inclusiv, la sediul fiecărui liceu, pe baza unei cereri însoţită de următoarele acte:

— certificat de naştere în original şi copie. Copia se certifică de către şcoală şi se păstrează anexată la cerere, iar originalul se restituie;

— certificat de absolvire a şcolii generale (de 8 sau 7 ani) sau diploma (certificatul) de absolvire a unei şcoli echivalente — în original;

— adeverinţă de sănătate eliberată de policlinica la care candidatul se află în evidenţă;

— dovada de încadrare în muncă, cu precizarea meseriei sau funcţiei îndeplinite, eliberată de întreprinderea sau instituţia în care lucrează candidatul.

În cererea de înscriere se va menţiona şi specialitatea pe care candidatul doreşte să o urmeze.

Concursul de admitere constă din probe scrise şi orale la limba română şi matematică din materia claselor V—VIII — conform programelor publicate în Gazeta învăţămîntului nr. 847 din 22 aprilie 1966.

Reţeaua liceelor industriale şi economice pe lîngă care funcţionează cursuri serale în anul şcolar 1966-1967

REGIUNEA ARGEŞ

1. Liceul industrial de chimie — Piteşti, str. Mircea Vodă nr. 42. Specialitatea: tehnologie chimică organică. 2. Liceul economic — Piteşti (funcţionează în localul şcolii generale nr. 5). Specialitatea: planificare-contabilitate. 3. Liceul economic — Rm. Vîlcea (funcţionează în localul Liceului nr. 2). Specialitatea: planificare-contabilitate.

REGIUNEA BACĂU

4. Liceul industrial de chimie — Piatra Neamţ, str. Victoriei nr. 156. Specialitatea: tehnologie chimică organică. 5. Liceul industrial de chimie — Oraşul Gheorghe Gheorghiu-Dej (funcţionează în localul grupului şcolar chimie). Specialitatea: aparate de măsură şi automatizări în industria chimică. 6. Liceul economic — Bacău (funcţionează în localul şcolii generale nr. 10). Specialitatea: planificare-contabilitate.

REGIUNEA BANAT

7. Liceul industrial pentru construcţii de maşini — Arad, str. Săvineşti nr. 6. Specialitatea: tehnologia construcţiilor de maşini. 8. Liceul industrial pentru construcţii de maşini — Timişoara, B-dul 23 August nr. 15. Specialitatea: tehnologia construcţiilor de maşini. 9. Liceul economic — Timişoara, str. Simion Bărnuţiu nr. 9. Specialitatea: planificare-contabilitate. 10. Liceul economic — Arad (funcţionează în localul liceului nr. 5). Specialitatea: planificare-contabilitate.

REGIUNEA BRAŞOV

11. Liceul industrial pentru construcţii de maşini — Braşov, str. Turnului nr. 1. Specialitatea: tehnologia construcţiilor de maşini. 12. Liceul industrial energetic — Sibiu, str. Dr. Raţiu nr. 7—9. Specialitatea electro-energetică. 13. Liceul economic — Braşov, str. Lungă nr. 198. Specialitatea: planificare-contabilitate. 14. Liceul economic — Braşov (funcţionează în localul liceului nr. 1). Specialitatea: planificare-contabilitate. 15. Liceul economic — Braşov, str. Alexandru Petofi nr. 17. Specialitatea: merceologie. 16. Liceul economic — Sibiu (funcţionează în localul liceului nr. 3). Specialitatea: planificare-contabilitate.

REGIUNEA BUCUREŞTI

17. Liceul economic — Roşiori de Vede (funcţionează în localul liceului nr. 1). Specialitatea: planificare-contabilitate. 18. Liceul economic — Călăraşi (funcţionează în localul liceului nr. 2). Specialitatea: planificare-contabilitate.

REGIUNEA CLUJ

19. Liceul industrial energetic, str. Giordano Bruno nr. 46. Specialitatea: electro-energetică. 20. Liceul economic — Cluj, str. 1 Mai nr. 19. Specialitatea: planificare-contabilitate. 21. Liceul economic — Cluj, str. Decebal nr. 2. Specialitatea: merceologie. 22. Liceul economic — Dej, str. Avram Iancu nr. 1. Specialitatea: planificare-contabilitate.

REGIUNEA CRIŞANA

23. Liceul industrial pentru construcţii de maşini — Oradea, str. Păltinişului nr. 1. Specialitatea: tehnologia construcţiilor de maşini. 24. Liceul economic — Oradea (funcţionează în localul liceului nr. 5, Calea Clujului nr. 66). Specialitatea: planificare-contabilitate.

REGIUNEA GALAŢI

25. Liceul industrial metalurgic — Galaţi (funcţionează în localul Liceului nr. 1). Specialităţile: acţionări şi automatizări în siderurgie; termotehnica proceselor siderurgice. 26. Liceul economic — Galaţi (funcţionează în localul şcolii generale nr. 6). Specialitatea: planificare-contabilitate. 27. Liceul economic — Brăila, str. Bolintineanu nr. 16. Specialitatea: planificare-contabilitate. 28. Liceul economic — Focşani (funcţionează în localul Liceului „Unirea"). Specialitatea: planificare-contabilitate.

REGIUNEA HUNEDOARA

29. Liceul industrial metalurgic — Hunedoara, str. 23 August nr. 1. Specialităţile: termotehnica proceselor siderurgice; acţionări şi automatizări în siderurgie.

REGIUNEA IAŞI

30. Liceul industrial energetic — Iaşi (funcţionează în localul şcolii generale nr. 17, str. Păcurari nr. 178). Specialităţile electro-energetică; mecano-energetică. 31. Liceul economic — Iaşi, str. Sărăriei nr. 35. Specialitatea: planificare-contabilitate.

REGIUNEA MARAMUREŞ

32. Liceul industrial pentru construcţii de maşini — Satu Mare, str. Mihai Eminescu nr. 1. Specialitatea: tehnologia construcţiilor de maşini. 33. Liceul economic — Satu Mare (funcţionează în localul şcolii generale nr. 8, str. Ştefan cel Mare nr. 5). Specialitatea: planificare-contabilitate. 34. Liceul economic — Baia Mare, str. Progresului nr. 45. Specialitatea: planificare-contabilitate.

REGIUNEA MUREŞ-AUTONOMĂ MAGHIARĂ

35. Liceul industrial pentru construcţii de maşini — Tg. Mureş, str. Suceava nr. 7. Specialitatea: tehnologia construcţiilor de maşini. 36. Liceul economic — Tg. Mureş, str. Suceava nr. 7. Specialitatea: planificare-contabilitate.

REGIUNEA OLTENIA

37. Liceul industrial energetic — Craiova (funcţionează în localul liceului nr. 4, cartierul Brazda lui Novac). Specialitatea: mecano-energetică. 38. Liceul industrial pentru construcţii de maşini — Craiova, str. Silozului nr. 220. Specialitatea: maşini şi aparate electrice. 39. Liceul industrial de chimie — Craiova, str. Corniţoiu nr. 28. Specialitatea: tehnologie chimică organică. 40. Liceul economic — Craiova, Calea Brestei nr. 12. Specialitatea merceologie. 41. Liceul economic — Craiova (funcţionează în localul liceului nr. 3). Specialitatea: planificare-contabilitate. 42. Liceul economic — Turnu Severin (funcţionează în localul liceului nr. 3). Specialitatea: planificare-contabilitate. 43. Liceul economic — Tg. Jiu (funcţionează în localul liceului nr. 1). Specialitatea: planificare-contabilitate.

REGIUNEA PLOIEŞTI

44. Liceul industrial de petrol — Ploieşti, B-dul Petrolului nr. 59. Specialitatea: prelucrarea ţiţeiului. 45. Liceul economic — Ploieşti (funcţionează în localul şcolii generale nr. 17). Specialitatea: planificare-contabilitate. 46. Liceul economic — Buzău (funcţionează în localul liceului nr. 2). Specialitatea: planificare-contabilitate. 47. Liceul economic — Tîrgovişte (funcţionează în localul liceului nr. 3). Specialitatea: planificare-contabilitate

REGIUNEA SUCEAVA

48. Liceul economic — Suceava (funcţionează în localul liceului nr. 3). Specialitatea: planificare-contabilitate.

ORAŞUL BUCUREŞTI

49. Liceul industrial pentru construcţii de maşini (funcţionează în localul şcolii generale nr. 81, str. Nerva Traian nr. 33, Raionul T. Vladimirescu). Specialitatea: tehnologia construcţiilor de maşini. 50. Liceul industrial energetic (funcţionează în localul şcolii generale nr. 81, str. Nerva Traian nr. 33, Raionul T. Vladimirescu). Specialitatea: electro-energetică. 51. Liceul economic, Calea Griviţei nr. 2 bis, Raionul 30 Decembrie. Specialitatea: planificare-contabilitate. 52. Liceul economic, B-dul Hristo Botev nr. 17. Raionul T. Vladimirescu. Specialităţile: planificare-contabilitate; merceologie. 53. Liceul economic (funcţionează în localul liceului nr. 2, B-dul Armata Poporului nr. 15). Specialitatea: planificare-contabilitate.

ORAŞUL CONSTANŢA

54. Liceul industrial energetic (funcţionează în localul liceului nr. 3, str Basarabi nr. 2). Specialitatea: mecano-energetică. 55. Liceul economic (funcţionează în localul liceului nr. 4, str. Ion Vodă nr. 58). Specialitatea: planificare-contabilitate.

Timişoara — Vedere din centrul oraşului

Foto: N. STELORIAN

Confluenţe de epic şi liric la porţile cetăţii

Cei peste 500 de km care despart Bucureştiul de cetatea Banatului îi poţi străbate cu trenul care străpunge miraculoasele peisaje silvane, colorate de clorofila unei vegetaţii abundente, ce îţi se deschid tainice de cum trenul părăseşte panglica cenuşie a Dunării de la Porţile de Fier, leănănindu-te în monotonia ritmului său nepăsător pe plaiurile bănăţene sau, mai de grabă, planînd la peste 3 000 de metri deasupra norilor pufoşi prin ferestrele cărora, scobite de explozilile solare, ochul se odihneşte pe geometriile exacte şi policrome ale pămîntului tulburate ici colo de încrucişarea apelor ce se grăbesc la întîlnirea seculară cu Dunărea. De jos, din tren, reţii boţăţia miraculoasă a peisajului, de sus, din fotoliul avionului geometria exactă a pămîntului, folosită chibzuit şi laborios te duce prin sugestie la proverbiala faimă de gospodari a bănăţenilor. Natura generoasă, dar nu mai puţin faima de vrednici gospodari a locuitorilor de aici, le vei întîlni — metaforă imaginară pe stema oraşului — şi în Timişoara celor 600 de hectare de spaţii verzi.

Încrucişarea de drumuri comerciale şi de aici de influenţe civilizatorii ce s-au răsucit în vîrtejuri de foc pe aceste locuri, vechea Timişoară împlineşte anul acesta prin primul document care — o pomeneşte — 700 de ani. Treci prin sălile muzeului regional şi privirile descoperă ca o metaforă sintetică o pînză care sugerează, scrutătorului istoriei oraşului cum arătau odinioară locuirile pe care s-a născut ceea ce înseamnă pentru vizitatorul contemporan Timişoara anului 1966. Pe locurile de azi, pînă tîrziu spre vremurile noastre, vatra oraşului era ruptă de nenumărate bălţi create de trecerea lenesă a Beheului, spre vest. I-a fost dat locului fărîmiţat de ape să-şi poarte prin vreme locuitorii înfipţi pe grindurile sale, înfruntînd vrăşmăşia vremurilor. În marginea de răsărit a cetăţii se mai găsesc urmele unuia din cele trei valuri romane; extinderea şi întărirea cu noi forturi şi noile colonizări făcute de Ioan de Hunedoara, numit conte de Timişoara. În 1552 Timişoara cade vremelnic sub stăpînirea turcească, iar castelul huniazilor, acolo unde se află acum muzeul regional, devenise reşedinţa paşalei de Timişoara. Locurile de aici mai păstrează săpate adînc în memoria lor ecourile exploziei mîniei sociale, a răscoalei condusă de Doja, ajunsă pînă sub zidurile cetăţii. La 1781 i se acordă titlu de oraş liber, avînd dreptul să pronunţe sentinţe capitale şi să-şi numească consilieri interni şi externi. Timişoara devenise unul dintre marile oraşe ale acelor vremi, „binecuvîntată această provincie cu belşug", cum nota în jurnalul său călugărul veneţian Fr. Griselini, autorul primei istorii a Banatului timişan, care era de fapt şi unul dintre primii eruditi ce vorbeşte despre latinitatea majorităţii populaţiei de aici: „...am făcut cunoştinţă cu o naţiune a cărei limbă dovedeşte lămurit că cei ce o vorbesc sînt urmaşi ai acelor vechi colonişti romani". Acum aproape 100 de ani (în vara lui 1869), Timişoara trăieşte un moment memorabil: trece pentru prima oară primul tramvai, proprietatea „Societăţii de tramvaie cu cai din Timişoara". Un alt eveniment memorabil i se asociază la scurtă vreme. Timişoara devine primul oraş din Europa care foloseşte electricitatea în fluminatul public. Oraşul se înfăţişa vizitatorului de la crucea ultimului veac în plină prosperitate. Era însă iluzia turistului. Căci sub aparenţele opulenţei mocneau contradicţii sociale de neîmpăcat. Cu cîteva decenii în urmă, muncitorimea din breslele timişorene cunoscuse ideologia revoluţionară a clasei sale, iar mizeria socială era demascată public de primele manifestări socialiste.

Dacă oraşul în expansiunea sa a şters de mult limitele cetăţii marcate de creneluri şi metereze, în schimb de-abia după Eliberare aspectul mohorît al cartierelor industriale au dispărut, făcînd loc unei centuri industriale moderne. Uriaşele hale ale Uzinei mecanice se află în imediata vecinătate a Pădurii verzi, excelent loc de agrement al timişorenilor ca şi al turiştilor veniţi să admire frumuseţile oraşului. Uzina Tehnometal, cunoscută astăzi în întreaga ţară prin maşiniile produse aici, este urmarea transformării radicale a vechii întreprinderi producătoare de paturi şi butoaie metalice. Au crescut şi s-au dezvoltat într-un ritm susţinut Industria lînei, Teba: dintr-o fabrică de reparat valţuri de moară s-a născut fabrica Electromotor, pe porţile căreia ies zilnic motoare electrice, dinamuri, articole electrocasnice care pot fi întîlnite nu numai pe piaţa românească, dar şi pe piaţe străine. Au apărut în ultimii ani noi obiective industriale, mărind aportul industriei timişorene la economia noastră naţională.

Din noua istorie a oraşului, o imagine poate modestă, raportată la succesele anterioare ale Timişorei, dar deosebit de semnificativă, marcînd mutaţii profunde de psihologie colectivă ale timişorenilor, este legată de istoria unei prime linii de tramvai. În primăvara uneia din primii ani de după eliberare, înfruntînd vremea mohorîtă şi friguroasă, mii de timişoreni au pornit la construirea prin muncă voluntară a liniei de tramvaj care lega cartierul ceferiştilor Ronaţ de centrul oraşului. Faptul, cum aparent banal, schiţa începutul unei intense acţiuni edilitare de modernizare a oraşului. Vechile terenuri virane au devenit întinse zone de verdeaţă, mii şi mii de puieţi — ajunşi astăzi la vîrsta vigoarei au fost plantaţi de sutele de brigăzi de muncă patriotică. În peisajul urbanisticii timişorene, alături de arhitectonica clădirilor pe care s-a aşternut patina unor vechi vremuri au răsărit blocuri noi de o eleganţă şi un confort modern. Odată cu noile transformări edilitare, profunde prefaceri a cunoscut şi viaţa economică şi culturală a oraşului.

Timişoara, lipsită cîndva de instituţii culturale, cunoaşte astăzi o efervescenţă intelectuală care-o situează printre cele mai mari centre cultural-ştiinţifice ale ţării. Filiala Academiei, Universitatea, Politehnica, Medicina, Observatorul Astronomic, filialele Uniunii scriitorilor, compozitorilor, artiştilor plastici, Filarmonica de Stat „Banatul", Teatrul şi Opera de stat, noul stadion oferă locuitorilor oraşului locuri preţioase de instruire şi destindere. Dar parcurile, neasemuitele parcuri timişorene înşiruite în majoritate pe malurile Begăi, transformă oraşul într-o edenică vale a îndrăgostiţilor.

Oraşul venind de departe din secolele sale de istorie s-a aşternut pe un drum lung în care paşii din urmă au devenit mai numeroşi, mai mari, mai viguroşi. Oraşul creşte deopotrivă din legenda sa, dar mai presus din hărnicia, priceperea şi talentul oamenilor săi, care au descoperit sub zodia socialistă dimensiunile reale ale puterii lor.

VASILE RĂVESCU

1 500 TONE ENERGIE SOLARĂ REPUSE ÎN CIRCUIT

În cei cîţiva ani de la darea ei în funcţiune, Fabrica de ulei „Unirea" din Iaşi a cucerit aprecierea unanimă a consumatorilor. În modernele laboratoare ale acestei întreprinderi, lumina zilei, înmagazinată în cupele delicate ale seminţelor de floarea-soarelui, învaţă să curgă din nou. Asemănător soarelui, care o punea în mişcare înainte de a fi miez şi fruct, harnicul colectiv al fabricii îi redă de data aceasta energia necesară noului ei circuit vital.

Datorită aplicării unor măsuri tehnico-organizatorice şi intensificării întrecerii socialiste, în care organizaţiile U.T.C. au adus şi de data aceasta o contribuţie substanţială, s-au realizat de la începutul anului şi pînă în prezent, peste prevederile planului, 1 365 tone ulei comestibil, 55 tone ulei brut, 88 tone margarină, 116 tone şrot furajer.

În această repunere a energiei solare în circuit, s-au evidenţiat colectivele de muncă din secţiile uleiuri îmbuteliate, uleiuri brute etc.

ION CHIRIAC

Cooperativa agricolă de producţie Păuneşti, regiunea Bacău. Preşedintele Ursu Nicolae, ing. Ion Fotachi şi vicepreşedintele cooperativei agricole de producţie Novac A. făcînd observaţii asupra viţei de vie cu care se vor planta noi suprafeţe în anii viitori

Foto: AGERPRES

Bucureşti 1966

Prolog la simpozionul de etnografie

În biroul tovarăşului Gheorghe Focşa, director al Muzeului satului, discutăm despre pregătirile ce se fac în vederea apropiatului simpozion de etnografie (Bucureşti 7—15 septembrie 1966).

— Este un simpozion naţional — cu participare internaţională, sub egida Comitetului naţional I.C.O.M., (Consiliul internaţional al Muzeelor). Organizatori: Consiliul Muzeelor din Comitetul de Stat pentru Cultură şi Artă şi Institutul de etnografie şi folclor al Academiei Republicii Socialiste România.

— *Ce teme vor sta la baza discuţiilor?*

— Principala temă a simpozionului este „Organizarea muzeului etnografic în aer liber — principii şi metode" în cadrul căreia specialişti din ţară şi străinătate (participă 25 de ţări) vor ţine un număr de comunicări.

— *Vă rugăm să citaţi titlul comunicărilor pentru informarea cititorilor noştri.*

— Specialiştii etnografi din România vor prezenta şapte comunicări: „Muzeul etnografic în aer liber, mijloc original de reflectare complexă a culturii populare", susţinut de Nicolae Ungureanu; „Muzeul satului din Bucureşti", de Gh. Focşa; „Muzeul tehnicii populare din Dumbrava Sibiului", de dr. Cornel Irimie; „Secţia în aer liber a Muzeului etnografic al Transilvaniei — Cluj", de Valeriu Butură; „Cercetarea ştiinţifică, baza organizării muzeelor etnografice în aer liber", de dr. Florea Bobu Florescu, Boris Zderciuc şi Romulus Vulcănescu; „Unele probleme privind metoda şi tehnica de transferare a unităţilor de pe teren în muzee" de Boris Zderciuc, Ion Vlăduţă şi Paul Petrescu; „Constituirea colecţiilor în organizarea colecţiilor muzeale", de Georgeta Stoica şi Tancred Bănăţeanu.

— *Dintre specialiştii străini, cine va prezenta?*

— Vor mai lua parte la lucrările Simpozionului Hugnes de Varim — director al I.C.O.M., Georges Riviere, directorul Muzeului Omului Paris, Madelaine Hours de la Muzeul Louvre, Peter Michelsen — directorul muzeului în aer liber din Lyngby — Danemarca, prof. dr. Helmuth Otenjan, directorul muzeului din Klopenburg — R.F.G., prof. Alberto Mario Cirese — directorul Institutului de filologie modernă din Cagliari, şi alţii.

— *Făcînd o digresiune de la subiectul interviului nostru — v-am ruga să ne vorbiţi, pe scurt, despre cîteva mari muzee etnografice în aer liber din lume.*

— În 1892, în Suedia, a luat fiinţă Skaasen Museet — care conservă tipuri de locuinţe şi instalaţii tehnice din secolele XVI—XVII. Mai există muzeul meşteşugarilor din Finlanda, apoi o serie de ţări ca Danemarca, Olanda, R.F.G., R.D.G., Belgia, au muzee etnografice în aer liber interesante şi originale. În ţara noastră o secţie etnografică în aer liber s-a născut la Cluj, în 1929, prin străduinţele lui Romulus Vuia. Muzeul satului din Bucureşti, fondat în 1936 de Dimitrie Gusti, constituie una din cele mai valoroase instituţii muzeale din ţară, apreciat unanim şi de specialiştii străini.

— *Ce perspective va avea în continuare Muzeul satului?*

— Se va extinde în spaţiu şi în timp. Vor fi aduse, alături de monumentele tradiţiei constructive româneşti şi ale unor minorităţi naţionale, noi case şi gospodării ce reprezintă procesul de valorificare a arhitecturii tradiţionale a satului. Au fost puse bazele şi altor muzee etnografice în aer liber — la Goleşti — Muzeul viticulturii şi pomiculturii ce va ilustra unele dintre ocupaţiile străvechi ale poporului nostru, la Sibiu, Muzeul tehnicilor populare.

Muzeele etnografice, tezaure inestimabile ale geniului creator al unui popor, sînt o reflectare a autenticităţii civilizaţiei poporului şi un minunat mijloc de a face educaţie patriotică generaţiilor. Este una din funcţiile sale de bază

ION MARCOVICI

Cea mai importantă investiţie: Răspunderea

(Urmare din pag. I)

de ce n-a luat măsuri — o dată cu replanificarea planului de investiţii — pentru suplimentarea forţei de muncă, atunci cînd s-au creat condiţii (prin asigurarea documentaţiei) pentru un front de lucru larg? Răspunsul constructorului la această întrebare întîrzie aşa cum au întîrziat şi lucrările.

VASILE MÎRZA, şef de lot la Întreprinderea 506 instalaţii-Braşov, arată cum lipsurile constructorului se... prelungesc şi pentru lucrările de instalaţii. „Rămînerea în urmă a lucrărilor de suprastructură — ne spunea dînsul — ne imobilizează şi pe noi. E adevărat, deocamdată nu pentru că ne-am reeşalonat şi noi planul. Dar ce vom face în trimestrul IV cînd avem de realizat cea mai mare parte a planului valoric?

Am studiat cu atenţie posibilităţile de a recupera rămînerile în urmă. Dacă ni s-ar asigura un stadiu fizic al lucrărilor de construcţii acceptabil, am putea recupera rămînerea în urmă. Dar pentru aceasta constructorul ar trebui să lucreze în două schimburi şi într-un ritm mult mai accelerat".

Socotim observaţiile tovarăşului Vasile Mîrza sugestii preţioase la care constructorul va fi, probabil, receptiv. Altfel, cu tot optimismul său, realizarea planului de investiţii va fi pericitată.

Dacă însă pe şantierul de la „Clujeana" realizarea planului de investiţii este ameninţată din cauza rămînerilor în urmă, tovarăşul VASILE POPESCU, şeful serviciului investiţii de la „Armătura" aduce în discuţie o altă latură a problemei: calitatea lucrărilor executate de grupul de şantiere 509, grup ce aparţine Trustului V-Braşov.

„În prezent — ne spune acesta — în întreprinderea noastră se lucrează la amenajarea unei hale pentru turnătoria de alamă şi a unui grup social-administrativ. În ce stadiu se prezintă lucrările? Au fost puse în funcţiune două cuptoare de topit alamă, iar acum sînt în curs de montare două cuptoare basculante de topit.

Conform graficului, întregul volum de lucrări trebuie terminat pînă la mijlocul lunii noiembrie. Stăm bine. S-au realizat aproape două treimi din volumul total al investiţiilor. Obiectul nemulţumirii noastre este calitatea anumitor lucrări şi nerespectarea unor termene intermediare de predare a unor obiective, ceea ce ne creează greutăţi în asigurarea frontului de lucru necesar. (De pildă, grupul social-administrativ de la topitorie a fost predat numai parţial la termenul stabilit şi din această cauză nu am putut elibera, în condiţii normale, alte spaţii care trebuiau amenajate). Referitor la calitate, ne-am declarat nemulţumiţi de executarea unor pardoseli, faianţări, asfaltări pe unele porţiuni ale drumurilor din interiorul fabricii. Fireşte, vom condiţiona recepţionarea lucrărilor de refacerea celor prost executate".

În faţa acestor fapte pe care i le aducem la cunoştinţă, tovarăşul EUGEN DODU, inginerul şef al Grupului 509 vine din nou cu motivări şi justificări. Dar, se înţelege, acestea nu pot ţine loc de termene şi date la care capacităţile de producţie pentru care s-au făcut investiţii trebuie să producă.

— Beneficiarul are dreptate. Cauza vă este cunoscută: nu avem forţa de muncă necesară. Această lipsă ne împiedică să atingem ritmul de lucru planificat. Cum s-a ajuns la această situaţie? Datorită unei planificări defectuoase din partea direcţiei tutelare. Nu avem numărul necesar de muncitori necalificaţi. Cei calificaţi însă, pentru lucrări de finisaj au devenit, unii dintre ei, surplus, fiindcă anul trecut am executat numai lucrări de finisaj. Lucrările din planul anului trecut s-au terminat. Pentru cele din anul acesta — în general nou atacate şi cu volum mare de lucrări necalificate — nu avem forţă de muncă suficientă".

Dacă Direcţia tutelară, printr-o neatentă corelare a repartizării lucrărilor cu specializarea şantierului, i-a creat acestuia greutăţi, tot ea are datoria să-l ajute în reglementarea forţei de muncă, în dotarea cu utilaje pentru a recupera rămînerile în urmă la aceste importante obiective.

— Şantierul nr. 4 Turda — arăta inginerul EUGEN STANCIU — a început de curînd extinderea Fabricii de prefabricate. Aici avem un fond de investiţii de executat în acest an, dar nu ne-a parvenit încă documentaţia proiectului de organizare. Proiectul de execuţie se află încă în faza de proiect de ansamblu. De aici şi pînă la întocmirea proiectului de execuţie mai durează destul de mult. Cînd le vom primi nu ştim. Şantierul are însă plan de investiţii pe acest an. De ce atunci beneficiarul nu se îngrijeşte să ne asigure documentaţia.

Din totalul de investiţii, la multe din lucrările amintite, s-a realizat în trimestrele I şi II, aşa cum arată constatările pe teren, doar un mic volum. Rămînerile în urmă se datorează nu numai constructorului, ci şi organelor centrale (C.S.P.-ului şi C.S.C.A.S.-ului, institutelor de proiectare pe ramuri) care, în unele cazuri, elaborează şi aprobă cu o nejustificat de mare întîrziere documentaţia necesară şantierelor. Aşa s-a întîmplat cu proiectele pentru extinderea Fabricii de prefabricate din Turda, cu cel pentru extinderea de la „Clujeana" etc. În faţa acestei situaţii, constructorul (Grupul de şantiere 509) s-a văzut nevoit să-şi planifice cea mai mare parte a lucrărilor în trimestrele III şi IV.

Pentru neasigurarea şantierelor cu mîna de lucru necesară nu există, nu poate exista nici o scuză. Atunci cînd primeşti o investiţie spre execuţie ştii precis de ce forţă de muncă ai nevoie, de cîtă calificată, cîtă necalificată şi te organizezi din timp ca atare. Dar activitatea de organizare a şantierelor pentru aceste obiective a fost, se pare, privită cu superficialitate. Acum se găsesc soluţii, dar eficienţa lor nu mai este aceeaşi. A început angajarea de muncitori necalificaţi şi s-a trecut la calificarea lor, pe şantiere, prin cursuri de scurtă durată.

Există şi alte numeroase soluţii pentru rezolvarea necesarului de cadre. Între altele ar fi şi aceea a reprofilării unor meserii de pe şantiere în meserii care sînt solicitate de stadiul actual al lucrărilor. Metoda se practică şi pe alte şantiere şi ea dă rezultate foarte bune. Viaţa oferă, fireşte, încă multe alte posibilităţi. Dar pentru aceasta este necesară o preocupare permanentă faţă de mersul lucrărilor, o privire atentă, în perspectivă, a executării planului de investiţii. E nevoie, atît din partea beneficiarului cît şi a constructorului, de investirea unei mai mari răspunderi pentru fiecare lucrare destinată a intra în producţie în acest an.

Cele peste 500 de „antene" ale comunei

Cu aproape 100 de ani în urmă ţinerii din comuna Şipote, raionul Hîrlău, se întîlneau cu noutăţile pe Cîmpul Poştei, situat pe Valea Miletinului, în apropierea satului lor. Aşadar, numai caii albi, strînşi în hamurile poştalionului cu direcţia Botoşani sau Iaşi, le aduceau veşti şi le oferea posibilitatea să-şi trimită gîndurile lor mai departe.

Azi, datorită creşterii continue a nivelului de trai material şi cultural, ca urmare a muncii lor entuziaste, în cooperativa agricolă de producţie, comuna Şipote află noutăţi din ţară şi de peste hotare prin cele peste 500 de antene de radio şi televiziune. Numai în acest an, unităţile cooperativei de consum din comună au vîndut aproape 200 de aparate de radio şi 7 televizoare.

ION CHIRIAC

PAGINA ECONOMICĂ

ÎNSEMNĂRI DE LA O CONVORBIRE CU SECRETARI AI ORGANIZAŢIILOR U. T. C.

În nr. 5357 al ziarului nostru a apărut o amplă anchetă în rîndul a mai mulţi tineri muncitori, specialişti, conducători de secţii, de întreprinderi. Fiecare încerca un răspuns la întrebarea „Ce înţelegeţi prin disciplina socialistă a muncii", fiecare căuta să ofere o definiţie a coordonatelor acestuia, să pătrundă sensurile şi aria ei de cuprindere.

Continuînd dezbaterea noastră pe marginea acestei importante probleme, vom relata astăzi cîteva din acţiunile întreprinse de organizaţiile U.T.C. din întreprinderile oraşului Galaţi căutînd, evident, să împărtăşim cititorilor, experienţa acumulată de aceste organizaţii în munca de educare a tinerilor muncitori în spiritul unei înalte răspunderi faţă de ceea ce fac.

Participanţii la discuţia noastră au arătat şi cu acest prilej perimetrul în care se înscrie noţiunea de disciplină socialistă a muncii.

- **punctualitate la program;**
- **îngrijirea corectă şi exploatarea întregii capacităţi a utilajelor;**
- **cunoaşterea şi respectarea tehnologiei de fabricaţie;**
- **respectarea normelor de protecţie a muncii;**
- **atitudine cuviincioasă faţă de tovarăşii cu care lucrezi, faţă de muncitorii vîrstnici, maiştri, ingineri;**
- **organizarea locului de muncă şi folosirea judicioasă a timpului de lucru;**
- **îndeplinirea zilnică a sarcinilor de plan.**

PUNCT INIŢIAL: PASIUNEA PENTRU PROFESIE.

Reţinem în mod deosebit, unul din sensurile ce se degajă din cele de mai sus: a fi disciplinat — s-a spus — nu e o simplă alăturare de vorbe. Nu trebuie înţeleasă disciplina în mod simplist. Cu alte cuvinte, nu e suficient numai să vrei să fii disciplinat. Mai trebuie şi altceva, anume, să fii posesorul unui înalt nivel de pregătire, să ai nu numai dorinţa, ci să şi întreprinzi paşi reali spre perfecţionarea în meseria pe care ţi-ai ales-o. Aici — în conştiinţa că eşti o rotiţă ce nu poate lipsi dintr-un angrenaj — îşi are de fapt izvorul spiritul de disciplină în muncă.

De unde se impune, normal, o concluzie pentru activitatea fiecărei organizaţii U.T.C.: datoria de a desfăşura în rîndul tinerilor o temeinică şi permanentă muncă politică, pentru ca aceştia să înţeleagă disciplina în mod superior şi complex. La baza întregii activităţi a organizaţiilor U.T.C. în această privinţă trebuie să stea un argument hotărîtor: orice abatere măruntă, şi de orice natură, de la normele stabilite ale bunei comportări în producţie duce, în ultimă instanţă, la abateri tehnologice, orice act de indisciplină îşi lasă implacabil urmele în calitatea produselor, în productivitatea muncii, starea utilajelor ş.a.m.d.

Nu este mai puţin adevărat — şi despre acest lucru s-a insistat în chip deosebit în discuţii — că nu sînt rare cazurile cînd anumite manifestări de indisciplină se întîlnesc mai des la acei tineri care nu prea sînt ataşaţi de meserie, care sînt indiferenţi sau automulţumiţi la nivelul de calificare atins. Şi iată cum ajungem, încă de la început, la o nouă concluzie pentru munca organizaţiilor U.T.C.: de a îmbina acţiunile lor cu acele activităţi al căror scop este cultivarea în rîndul tinerilor a pasiunii, a dragostei pentru profesia aleasă.

Ar mai rămîne fireşte, de pus, încă de la începutul acestor rînduri, o întrebare. Intră în atribuţiile organizaţiilor U.T.C. preocuparea pentru educarea tinerilor în spiritul disciplinei muncitoreşti? Dacă da, în ce măsură? Cum şi pe ce căi anume pot ele contribui la aceasta? Ce pot face ele singure şi ce anume pot întreprinde cu ajutorul altor factori? Care ar fi aceştia?

Dar să ascultăm părerile invitaţilor la această consfătuire organizată cu sprijinul Comitetului orăşenesc Galaţi al U.T.C.

Respectarea desenelor, a planurilor de operaţii, este numai una din cerinţele disciplinei socialiste a muncii

Foto: I. CUCU

DISCIPLINA: DIMENSIUNE COTIDIANĂ

O PUNTE CARE DUCE SPRE PUTEREA DE ÎNŢELEGERE A TÎNĂRULUI: ARGUMENTUL CONCRET, CONVINGĂTOR

Subtitlul acestui capitol încearcă să sintetizeze de fapt o idee exprimată deseori în dezbaterea noastră. Anume aceea că educarea tinerilor în spiritul disciplinei socialiste a muncii exclude, de la bun început, îngustimea şi întîmplătorul, apelul, mereu şi mereu, la una şi aceeaşi metodă. Activitatea educativă desfăşurată în această direcţie de organizaţia U.T.C. trebuie să aibă ca temei anumite legi cu un strict şi foarte bine precizat caracter pedagogic, orice acţiune trebuind să ţintească un scop precis, să aibă o eficienţă lesne de apreciat. Se cere, înainte de toate, consecvenţă, un deosebit tact şi răbdare şi, mai mult decît atît, priceperea de a mobiliza întreaga masă de tineri în jurul înfăptuirii sarcinilor ce le pune producţia pe locul respectiv de muncă.

Paraschiva Cărăuş — secretar al comitetului U.T.C. de la Întreprinderile textile — Galaţi.

— Mă voi referi la un caz simplu de indisciplină. Mai multă vreme am urmărit psihologia celui care absentează de la lucru pentru a face într-un fel o sincronizare a metodelor ce trebuie să le adopte organizaţia U.T.C. Ştiţi care era prima reacţie a unui astfel de tînăr? „Tovarăşa secretar, de ce se face atîta caz? Doar n-am mai lipsit pînă acum. Este pentru prima dată".

Aşa spuneau majoritatea celor care absentau. Noi, cei din comitetul U.T.C., am tras însă de aici concluzia că unii din aceşti tineri n-aveau în fond imaginea exactă a ceea ce înseamnă pentru fabrică o lipsă nemotivată de la serviciu. Îi tot criticam la modul general prin şedinţe. De data aceasta ne-am propus să le demonstrăm, foarte concret, ce pagube ar avea întreprinderea şi, personal, tînărul respectiv, dacă fiecare ar judeca: „nu-i nici o nenorocire, lipsesc şi eu o dată într-un an".

Aşa s-a născut o acţiune generală a organizaţiei U.T.C. Am apelat la cîţiva tineri muncitori şi ingineri care au întocmit un referat ce s-a prezentat în faţa tinerilor în cadrul adunărilor generale ale organizaţiilor. Ce s-ar întîmpla dacă fiecare dintre tineri ar lipsi chiar şi numai o dată pe an? Cît pierde un tînăr din salariu dacă absentează nemotivat o zi, două? Dar întreprinderea? Cîţi metri de pînză s-ar fi putut ţese în orele lipsă? La astfel de întrebări s-a dat un larg şi bine documentat răspuns în referatele amintite. Faptul că la aceste adunări au participat specialişti, maiştri şi ingineri a dat dezbaterilor un caracter concret, o mare putere de convingere. De curînd, am făcut un sondaj în rîndul tinerilor. Deşi nu peste tot am găsit rezultate mulţumitoare, situaţia este mult îmbunătăţită faţă de anul trecut.

Dar, aşa cum arătam, întîrzierea de la program, absenţa nemotivată constituie manifestarea — am putea spune — cea mai simplă. Pot exista, desigur, şi alte „genuri" de indisciplină. Cum acţionează organizaţia U.T.C. în astfel de cazuri? Secretarul comitetului U.T.C. de la Întreprinderea 7 construcţii, tovarăşul **Pavel Cristea**, a făcut în acest sens o completare necesară:

— La noi pe şantier, spunea dînsul, am făcut o dată o fotografiere a zilei de muncă. Ce am constatat? Între 12 şi 13 e timpul rezervat pentru masă. Dar am observat că programul, în loc să reînceapă la ora 13, se muta cu o jumătate sau chiar cu o oră mai tîrziu. „Nu se întîmplă nimic, argumentau unii tineri. La noi nu e ca în uzină să-mi stea maşina. Dacă văd că pînă seara nu-mi „iese" norma, „trag" mai tare, sau în cel mai rău caz rămîn să lucrez mai tîrziu".

Este oare justă argumentarea? Bineînţeles, nu. Şi noi spuneam asta tinerilor cu diferite ocazii. Păcătuiam însă într-un punct: făceam acest lucru la modul foarte general şi cu totul impropriu. Argumentele, logica trebuiau să intre în joc. Şi iată că două întîmplări ne-au venit în ajutor. Prima: se înmulţiseră într-o vreme accidentele. A doua: crescuse numărul de reclamaţii la calitate. Între aceste două lucruri şi faptul că programul de muncă al unor tineri nu se desfăşura ritmic exista, evident, o legătură directă.

Am apelat, atunci la serviciul organizarea muncii. Am ales cîţiva tineri economişti, cu o bună pregătire, care au fost invitaţi în adunările generale ale organizaţiilor U.T.C. Ei au arătat, aşa cum numai un specialist poate să demonstreze, că nu e tot una să facă în 5 ore ceea ce e planificat pentru 7 sau 8 ore. A reieşit cu claritate că munca în asalt dăunează calităţii, duce, aşa cum s-a văzut, la nerespectarea normelor de tehnica securităţii.

Ne gîndim acum să mergem şi mai departe. Vom invita personalul medical din şantier pentru a ţine anumite expuneri în faţa tinerilor. Ele vor demonstra negreşit că, în condiţiile unei solicitări peste ritmul normal, randamentul şi calitatea muncii omului scad simţitor.

Ce concluzie s-ar putea desprinde din relatarea celor două modalităţi la care au făcut apel organizaţiile U.T.C. de la Intreprinderile textile şi Întreprinderea 7 - construcţii? Reiese, înainte de toate, pregnant, ideea că, pentru educarea tinerilor în spiritul unei înalte răspunderi în muncă, organizaţiile U.T.C. au la îndemînă nenumărate posibilităţi, pot folosi metode de o largă varietate. Noi am relatat mai sus numai două, poate comune şi altor organizaţii. Dar, se înţelege, sînt încă multe, multe altele.

Sînt cele spuse pînă aici modalităţi prin care organizaţia U.T.C. a acţionat faţă de cazuri de indisciplină oarecum diferite? Uşor va observa însă cititorul că în ambele, intervenţia organizaţiei U.T.C. s-a produs după ce a fost consumat fenomenul, după ce se constataseră anumite acte de indisciplină.

Din discuţii a reieşit însă că un loc din ce în ce mai important în activitatea organizaţiilor U.T.C. din întreprinderile gălţene îl ocupă prevenirea indisciplinei.

APEL GENERAL: PREVENIREA INDISCIPLINEI

Spunea tovarăşul **Petrache Năstase**, secretarul comitetului U.T.C. de la Şantierul naval:

— O anumită şedinţă, să spunem, a organizaţiei U.T.C. care discută un caz de indisciplină n-ar fi nici pe sfert eficientă dacă nu şi-ar fi propus ca în medicină, un scop profilactic, de prevenire. Mobilizarea la conferinţele tehnice şi citirea literaturii de specialitate au fost făcute tocmai pentru a preveni, în conţinut şi nu în formă, cazurile de nerespectare a proceselor şi normelor tehnologice.

Am dus în acest sens muncă de convingere şi de la tînăr la tînăr. Dar un mare ecou au avut adunările generale cărora le-am adus o singură corectură. Am renunţat şi noi atunci cînd a fost cazul la metoda referatelor sau a conferinţelor despre importanţa bunei pregătiri profesionale. Pentru că, oricît de bine documentate erau ele, deveniseră la un moment dat, monotone. Am invitat astfel în adunările generale U.T.C. muncitori mai în vîrstă, dar şi mai tineri, fruntaşi în întrecerea socialistă, oameni care în viaţa lor (20—30 de ani de muncă în uzină) n-au întîrziat sau lipsit nici măcar o zi de la lucru. I-am solicitat să povestească pur şi simplu cum muncesc, cum îşi organizează locul de producţie. Un adevărat dialog, o convorbire vie despre lucruri şi fapte trăite în şantier s-a întreţesut între muncitorii mai vîrstnici, cu mai multă experienţă şi tinerii noştri. Toate vizau un singur scop: stricteţea cu care tinerii trebuie să respecte procesele tehnologice, indicaţiile personalului tehnico-inginesc, prevederile înscrise în desene.

Cu o asemenea ocazie am obţinut de fapt încă un rezultat foarte preţios pentru noi ca organizaţie de tineret. Fiind mereu în mijlocul tinerilor, auzind atîtea lucruri povestite de muncitorii vîrstnici, văzînd că de la ei au multe de învăţat, chiar şi acei puţini tineri cu care înainte aveam dificultăţi şi-au schimbat fundamental atitudinea, manifestînd respect pentru experienţa tovarăşului de muncă mai în vîrstă.

— La noi, completa **Gheorghe Lungu**, secretarul comitetului U.T.C. de la Uzina mecanică, acţiunile îndreptate spre cultivarea spiritului de disciplină în muncă au fost de fapt încadrate în contextul general al comportării tînărului muncitor în uzină şi în afara ei. Acesta a fost punctul de pornire căci s-au „atacat", rînd pe rînd, toate faţetele disciplinei. Un exemplu. În uzină se lucrează în 3 schimburi. În primul, e drept, nu prea avem necazuri. Tinerii nu numai că-şi îndeplineau normele, dar le şi depăşeau. Prin aceasta ei îşi asigurau într-un fel, o „rezervă" pentru săptămînile următoare. Venea schimbul 2, urma şi schimbul 3. Cei cu „rezervele" îşi puteau permite să se mai plimbe, să nu-şi folosească raţional timpul de lucru, ţinînd de fapt şi pe alţii de vorbă, împiedicîndu-i să lucreze în ritmul normal.

Comitetul U.T.C., cerînd ajutorul conducerii administrative, a repartizat în acest caz pe unii din membrii săi în schimburile cu pricina. Aici s-au sesizat şi alte lucruri. Erau tineri, de curînd ieşiţi de pe băncile şcolii, care, dintr-un motiv sau altul, nu-şi realizau normele. Nu ne-am limitat astfel la a sesiza o abatere de la disciplină, aceea de a nu-ţi respecta planul, ci am venit în faţa conducerii cu propuneri de măsuri concrete. În cazul de faţă, tinerii au fost repartizaţi pe lîngă muncitori cu o mai înaltă calificare. Abia apoi am aflat că motivul adevărat pentru care nu-şi îndeplineau planul era nefolosirea ritmică a timpului.

O experienţă interesantă, demnă de preluat şi de alte organizaţii U.T.C., a dus prin cuvîntul său tovarăşul **Pătraşcu Tîrziu** de la Întreprinderea de sîrmă, cuie şi lanţuri.

— În uzina noastră, spunea el, au fost extrem de rare cazurile cînd datorită repetatelor abateri de la disciplina muncii, unul tînăr să i se desfacă contractul de muncă. Totuşi, în ultima vreme Gheorghe B. a fost unul dintre cei pentru care întreprinderea, comitetul sindicatului şi organizaţia UT.C., au fost nevoite să-şi dea avizul pentru „lichidare" din uzină şi transferarea lui în altă parte. Am considerat acest caz plin de învăţăminte şi de aceea el a fost făcut cunoscut în fiecare organizaţie, fiind dat ca exemplu negativ. Din această întîmplare nefericită nu mă îndoiesc că şi alţi tineri au avut de tras anumite învăţăminte. Am ţinut să dau acest exemplu, aproape unic la noi, întrucît sînt de părere (şi noi de fapt aşa procedăm în situaţii chiar mai puţin grave) că fiecare caz din acestea trebuie „fructificat" de către organizaţiile U.T.C.

Discuţie organizată de
ION MARIA
IORDACHE BODEA

„REZERVĂ INTERNĂ" — OPINIA COLECTIVĂ

Activitatea „profilactică" desfăşurată de organizaţiile U.T.C. din întreprinderile oraşului poate fi asemuită, fără greş, cu un reflector în lumina căruia manifestările de indisciplină ale unor tineri capătă conturul lor real şi totodată dezaprobarea opiniei colective a celorlalţi tovarăşi de muncă. Căci, cui i-ar conveni ca, lîngă locul său de muncă, să apară într-o bună zi, şi să stea încă vreo 3—4, o tăbliţă pe care să scrie: „Aceşti tineri şi-au format prostul obicei de a întîrzia şi a lipsi cu regularitate de la lucru". În orice caz, tinerilor din echipa lui Constantin Budi, de pe unul din şantierele Întreprinderii 7-construcţii, nu le-a convenit. O dovadă? Întreaga echipă este acum exemplu de disciplină pentru mulţi alţii. Şi încă una de pe acelaşi şantier: de la 10.000 ore absenţe nemotivate în ianuarie şi februarie, în luna trecută s-au înregistrat mai puţin de 200 de ore absentate, tot datorită unei opinii publice intransigente faţă de abaterile de la disciplină.

Organizaţiile U.T.C. sînt chemate să contribuie la crearea unui astfel de climat în care nici un tînăr să nu fie indiferent faţă de munca tovarăşului său de alături. Nici un colectiv de tineri nu trebuie să fie dispus a tolera vreo abatere care i-ar aduce necazuri.

Ajunşi la acest capitol, am putea să punem punct şi să încheiem de fapt relatarea dezbaterii noastre cu un eventual loc pentru concluzii. Preferăm totuşi să relatăm încă două fapte povestite în consfătuire.

Primul. Ion Brănişteanu, secretarul unei organizaţii U.T.C. de la Intreprinderile textile, ne-a furnizat, un caz „tipic" de indisciplină, după părerea sa. Maria Simion şi Liliana Semblea au fost văzute într-o seară, cu mai multi băieţi într-un restaurant. Fetele fumau, iar aspectul lor vestimentar lăsa, după spusele tov. Brănişteanu, de dorit. Au fost chemate în faţa biroului organizaţiei U.T.C., analizate într-o adunare generală ş.a.m.d. După cum am aflat, cele două tinere absolvente de şcoală profesională, aveau în acelaşi timp o comportare bună în producţie, îşi îndeplineau sarcinile de muncă.

Se naşte, desigur de aici, întrebarea şi, totodată, invitaţia de a scrie ziarului: în ce raport de legătură se află comportarea generală a unui tînăr în afara uzinei cu celălalt fel de comportare din incinta ei, de la locul de muncă? La dv. sînt astfel de cazuri? Ce poziţie, ce metode de educaţie adoptă organizaţia U.T.C.?

Al doilea. — Nu există tînăr rău şi bun. Pot exista în schimb pedagogi mai bine sau mai puţin bine pregătiţi.

Cu aceste cuvinte şi-a încheiat cuvîntul său Anghel Marian, secretarul comitetului U.T.C. de la „Laminorul". Constatarea a fost însă, într-un fel, o concluzie, la care au ajuns tovarăşii de aici, o concluzie la faptul că „anul trecut în uzina noastră au venit 18 absolvenţi de şcoală profesională, 13 băieţi, foarte tineri, care, la numai 3 luni, începuseră să întîrzie mai întîi dimineaţa, cu 10—15 minute pentru ca apoi să lipsească complet o zi-două de la lucru. Am fost la început oarecum miraţi de „obiceiul preluat din mers" de cei mai tineri muncitori ai uzinei. I-am chemat de aceea într-o bună zi la o discuţie, împreună cu ceilalţi muncitori, întrebîndu-i la modul serios ce gînduri au: erau ei tineri dar deveniseră muncitori calificaţi şi aveau drepturi şi datorii ca toţi ceilalţi. Astăzi nu mai avem probleme decît cu unul din ei: Constantin Poteraş. Maistrul a spus că numai are ce să-i facă. Tatăl lui, la care am apelat, tovarăşii de muncă, ne-au spus la fel. Acum, a cerut transferul într-o altă uzină".

Ajunşi la Bucureşti am fost nevoiţi să adăugăm în carnetele de notiţe un „post-scriptum" la cele spuse de tovarăşul Anghel Marian, întrucît la o săptămînă primim la redacţie, tot din partea dînsului, următoarea telegramă-fulger:

„Vă comunicăm că tînărul Constantin Poteraş nu şi-a luat transferul de la Întreprinderea noastră, rămînînd să lucreze mai departe în uzină. În urma angajamentului luat de el avem promisiunea că va deveni un bun muncitor".

Conţinutul telegramei necesită desigur adausuri, comentarii, presupuneri. Un lucru este însă limpede. În activitatea de educare a tinerilor în spiritul unei înalte discipline muncitoreşti, foarte multe lucruri depind de organizaţia U.T.C., de modul în care ea ştie să discute cu tinerii, să se apropie, să adopte cele mai potrivite metode. Mai există oare îndoială că hotărîrea de ultim moment a lui C. Poteraş, este, într-un fel, un ecou îndepărtat al discuţiilor purtate cu el de organizaţia U.T.C şi numeroşii oameni din uzină în cele 104 zile de cînd lucrează la secţia acoperiri metalice?

Evident, insistenţa, consecvenţa cu care s-a preocupat organizaţia U.T.C. de un astfel de caz nu putea să nu dea roade, nu putea să nu recîştige de partea celor mai merituoşi tineri pe unul care în momente cruciale din viaţa sa de muncitor greşise drumul.

Şi atunci iată că însăşi viaţa dă întrebărilor formulate la începutul relatării noastre, un răspuns pozitiv. Nu încape nici o îndoială că tema acestei discuţii — disciplina, face şi trebuie să facă parte integrantă din preocupările majore ale organizaţiilor U.T.C. fie şi numai pentru faptul că an de an pe porţile fiecărei întreprinderi intră noi promoţii de muncitori. Dar nu numai atît. Implicaţiile noţiunii de disciplină în muncă sînt, după cum s-a văzut, atît de largi încît prin însăşi raţiunea existenţei ei, organizaţia U.T.C. este prima chemată să militeze pentru a cultiva în rîndul tuturor tinerilor o înaltă responsabilitate în muncă şi în viaţă.

Fotbal, Handbal, Volei, Scrimă, Canotaj, Baschet, Box, **MARTI** Oină, Şah, Popice, Natație, Box, Tir, Şah, Ciclism, Polo, Tenis,

SPORT

Europenele de atletism

La start: 900 concurenţi

În acordurile inspirate după Rapsodia a II-a de Liszt, va avea loc astăzi, pe Nepstadion din Budapesta, deschiderea festivă a celei de a VIII-a ediţii a Campionatelor europene de atletism. Timp de 6 zile aproape 900 atleţi, din toate cele 31 de ţări europene care fac parte din federaţia internaţională de atletism amator, se vor întrece pentru obţinerea invidiatelor medalii ce se decern sportivilor ce ocupă primele trei locuri la fiecare probă.

Cu toate că în comparaţie cu Jocurile Olimpice, această competiţie este mai tînără, totuşi, ea şi-a cîştigat de pe acum tradiţia realizării unor performanţe atletice de mare valoare. La multe probe, concurenţii au obţinut în ediţiile precedente rezultate superioare celor realizate la Jocurile Olimpice. La ultima ediţie a campionatelor desfăşurată la Belgrad în 1962 („europenele" se desfăşoară din 4 în 4 ani), Salvatore Morale, Maria Itkina şi Tamara Press au egalat recordurile mondiale la probele la care au concurat.

Reprezentanţii noştri la această competiţie, 11 fete şi 8 băieţi, au efectuat minuţioase pregătiri, promiţîndu-ne o comportare meritorie. Speranţele noastre se îndreaptă spre Mihaela Peneş, pentru a cuceri titlul de campioană, spre Viorica Viscopoleanu, Lia Manoliu, Şerban Ciochină şi Vamoş Zoltan, pentru a urca treptele medaliaţilor, iar pentru Ana Sălăjan, Ioana Petrescu, Elena Vîntilă, Marilena Ciurea, Vasile Sărucan, să ocupe locuri în finalele probelor.

La finalele prevăzute în programul zilei de astăzi vor participa şi atleţii noştri: Nicolae Mustaţă, Andrei Barabaş la 10 000 m şi Ana Sălăjan la greutate.

Urăm reprezentanţilor noştri ca în această mare competiţie atletică, să reuşească cele mai bune performanţe ale lor, să obţină succesele pe care noi le aşteptăm.

SILVIU DUMITRESCU

FOTBALUL ARTISTIC ŞI MUNTELE DE GRANIT

de Fănuş Neagu

Ecourile campionatului mondial de fotbal s-au stins parcă prea repede. Willy n-are de ce să fie prea mîhnit, cele patru ocale de aur pe care le-au cîştigat i-au adus şi-i vor mai aduce multe necazuri. Sir Stanley Rous a umblat cu băţul de şerpi în pălăria cu bileţele aflată într-o cameră de la etajul zece al lui Royal Garden Hotel şi a îmblînzit sorţii în favoarea Albionului. Dar se ştie, căutătorii de aur, începînd cu cei din romanele lui London şi filmele lui Chaplin şi terminînd cu cei din timpurile moderne n-au prea ţinut seamă de căile drepte... În multe părţi, fotbalul a devenit religie şi asta nu-mi place. Născut din dorinţa de destindere, fotbalul a progresat pe linia încordării şi ultimul campionat mondial l-a împins în albia răfuielilor cu pumnii. Acum apele s-au mai liniştit, cel puţin în Europa, şi fiecare ţară trăieşte frigurile reluării campionatelor naţionale. Specialiştii noştri, prezenţi la Londra în număr impresionant (nu înţeleg de ce federaţia română de fotbal n-a deplasat în insulă şi cîţiva jucători de prestigiu !?) îşi vor publica, poate în curînd, impresiile. Le aşteptăm fiindcă ele vor fi de real folos tuturor antrenorilor.

Personal (şi-l rog pe unii din prietenii mei ziarişti să nu se supere) găsesc că echipa noastră, în forma şi componenţa cunoscută, n-ar fi ţinut pasul în Anglia în nici una din grupe. S-au făcut auzite multe voci care susţin că locul nostru era acolo. Mi se pare o glumă frumoasă. E adevărat, una sau două echipe din turneul final nu ne-ar fi rezistat. Dar avînd în vedere forma şubredă a jucătorilor din linia noastră de atac, n-am fi făcut mai nimic. Dincolo de latura spectaculoasă — mexicani cu mitraliere pentru petarde, brazilieni înghiţind bilete pentru finală ca pe nişte sarailii năcăite în miere de floare de salcîm, orchestre multicolore, poney circulînd soldăţeşte în fruntea fanfarelor etc. — mă văd nevoit să subliniez încă o dată că fotbalul asa zis artistic a murit şi, vorba cîntecului, deasupra lui, unii (englezii, vest-germanii, argentinienii) au pus un munte de granit. Meciul care m-a speriat pur şi simplu şi m-a făcut să înţeleg că a început o nouă epocă în sportul rege a fost acela dintre Anglia şi Argentina. Scandalul izbucnit atunci vă este bine cunoscut — pumnii, faulturile, degetele ca nişte cîngi înfipte în beregata arbitrului Kreitlen şi caricaturile înlăţişîndu-l pe Kreitlen cu o candelă la gît în locul fluierului, pe cît de picante, pe atît de regretabile, mi-au creat impresia că bravii băieţi născuţi şi crescuţi să jongleze balonul sînt dispuşi să intre de acum înainte pe teren numai cu săbiile scoase. Dacă fotbalul nu s-a transformat definitiv într-o „luptă de-a taurii", trebuie să mulţumim portughezilor, brazilienilor, ungurilor. Totuşi, un lucru trebuie remarcat: fotbalul nu mai este şi nu mai poate fi dans de copilie. Trebuie să învăţăm să jucăm bărbăteşte, aspru violent chiar, altfel nu vom izbuti să ne impunem. Publicul nostru, iubitor de spectacol, va fi şocat la început de maniera aceasta de joc, dar va trebui să înţeleagă că altfel nu se poate. Şi primii oameni care vor trebui să ne arate că au învăţat ceva din acest turneu final sînt arbitrii. Sînt şi voi fi, nu am încotro, pentru un arbitraj larg, nemilos dacă vreţi, care să nu mai rupă jocul la cea mai mică îmbrînceală şi să nu mai amendeze fiecare fleac. Lovitura de la 11 m, „lovitura morţii", cum o numesc italienii, se acordă la noi cu multă uşurinţă — de aici şi lungul şir de simulanţi ce se tăvălesc prin zona spaţiului de pedeapsă. Dacă fotbalul artistic a murit şi a fost îngropat, fără onoruri, ci numai cu suspine, atunci aceasta trebuie să dea de gîndit şi celor care conduc meciuri pe terenurile noastre. Regret din suflet că trebuie să scriu aceste cuvinte, dar asta este situaţia în toată lumea şi, vrînd-nevrînd, trebuie să ne adaptăm ei.

★

Cele două etape din campionatul categoriei A, cîte s-au consumat pînă acum, mi-au dat prilej să văd că jucătorii noştri, din nefericire, n-au prea învăţat mare lucru din meciurile ultimei ediţii a mondialelor, vizionate prin intermediul televiziunii. (În schimb, arbitrul C. Niţescu, conducătorul partidei Rapid — U.T.A. ar putea să-i servească lecţii de arbitraj foarte prost şi foarte părtinitor domnului Kreitlen din R.F.G. care s-a acoperit de glorie neagră la Londra cu ocazia meciului Anglia — Argentina). Giuleştenii, de exemplu umblă şi se zbat să facă tot felul de dantelării — şi măcar dacă le-ar izbuti! — şi nu vor sau nu pot să intre în poziţie de şut după cel mult două-trei pase. Dumitriu, duminică, a jucat ca un începător, iar Ionescu, om cu simţul porţii cum rar întîlneşti la noi, n-a tras un singur şut de la distanţă; tot timpul a căutat să dribleze şi să paradribleze. Oamenii cei mai puţin periculoşi ai Rapidului sînt extremele. Pasăre fără aripi, asta e Giuleştiul — dar n-are rost să ne mai amărîm pentru că de prea multe ori am stricat cerneala fără folos.

Corespondenţii de presă care au făcut deplasarea în provincie ne informează că nicăieri nivelul fotbalului n-a fost cel dorit. Totuşi, etapa a doua a făcut să se clatine dezastruosul mit al „terenului propriu". Asta mă bucură. Mă nelinişteşte, însă, evoluţia Petrolului, Campionii se tîrăsc în coada plutonului şi nu peste mult timp vor fi nevoiţi să dea piept cu echipa din Liverpool în rîndurile căreia activează Hurst, omul care în finala mondialelor a stricat un sfert de kil de gumă de mestecat şi a marcat două goluri. Nu vreau să sperii pe nimeni, mă simt obligat să trag un semnal de alarmă, atîta tot.

Cel mai trist lucru la ora actuală e să-i priveşti pe braşoveni. Zece goluri primite în două etape constituie o performanţă rară (lasă că ei sînt campionii înfringerilor catastrofale) şi mă întreb dacă antrenorul Silviu Ploieşteanu care, la începutul campionatului, anunţa că echipa sa va arăta un fotbal deosebit nu ar trebui pus să facă un curs de specializare !? Pe la Braşov se bate monedă pe tema ghinionului; bine, ghinion — ghinion, dar pînă cînd? Nici măcar la ruletă norocul nu te ocoleşte atîta timp.

Ambiţia Progresului i-a pus pe jăratec pe clujeni. Iar Jiul Petrila, performera primei etape, a luptat din răsputeri la Craiova şi rezultatul foarte strîns o ţine în centrul atenţiei. Se vede că pe la Jii, toamna prag de aur are. E bine.

P.S.

Aud că Steagul roşu pleacă într-un turneu în Italia, unde va susţine meciuri cu Bologna şi alte cîteva echipe. Nădăjduiesc că e o glumă.

Junioara Marilena Ciurea, evoluînd la un recent concurs în ţară

FONDURILE — UN PRETEXT NEFONDAT

CUM SÎNT FOLOSITE ŞI ÎNTREŢINUTE BAZELE SPORTIVE DIN ORAŞUL TÎRGOVIŞTE

„Nu ştiu exact cîţi tineri are oraşul Tîrgovişte, nu ştiu exact pe cîţi îi pasionează sportul, deşi sînt convins că fiecare dintre ei îndrăgeşte o anumită disciplină sportivă, ştiu însă cu siguranţă că pentru ei a fost construit un mare stadion, baze sportive complexe şi simple, dotate cu toată aparatura necesară. Am vizitat zilele trecute mai multe din aceste baze sportive. Aş fi vrut să scriu că majoritatea erau frumos amenajate, bine întreţinute... Dar n-a fost aşa: majoritatea sînt neîngrijite şi doar o mică parte lasă să se vadă că sînt în grija unor gospodari buni..."

Pe scurt cam acesta este conţinutul scrisorii tehnicianului Mişu Avanu de la Uzina de utilaj petrolier din Tîrgovişte. Urmau apoi o serie de adrese ale bazelor sportive din oraş. Am socotit nu numai util, dar şi foarte necesar, să mergem pe urmele acestei scrisori „să vedem" la faţa locului cum arată aceste terenuri de sport.

Aşadar, iată-ne în gara C.F.R. Tîrgovişte. În faţa gării, harta turistică a oraşului. Aici sînt indicate obiectivele cele mai importante care merită să fie vizitate. Primul drum nu l-am făcut la Curtea Domnească, ci la Stadionul Metalul (curtea fotbalului). E doar şi el trecut pe hartă. Batem în poarta grea, de scîndură putredă, înclinată la 70 de grade. Nimeni. „Aceasta e poarta de rezervă", ne lămureşte cineva.

Încercăm la poarta principală. De fapt, nici n-am încercat. Forţele noastre unite nu depăşeau pe cea a lacătului. Cum, necum am intrat. Pe gazonul suferind de pecingine nu era nimeni. Pista de atletism, arată cum arată, dar nu arată aşa cum trebuie să arate, ţinînd seama că această dungă de zgură roşie a înghiţit 42 000 lei anul trecut. Dar... bună, rea, asta e!

În general însă, stadionul arată neîngrijit, unele lucrări pot fi executate fără să coste nimic. Dar cei care răspund de întreţinerea lui susţin morţiş acelaşi lucru: Nu sînt fonduri! Şi probabil vom mai accentua asupra acestei fraze formată din trei cuvinte. S-o reţinem: „Nu sînt fonduri". Ar fi de văzut cam cum arată peluzele stadionului. Scîndurile au putrezit, s-au rupt, s-au prăbuşit, dar mai e ceva — aici iar e vorba de fonduri — care bate la ochi de la prima vedere, dincolo de terenul de fotbal se află pur şi simplu un maidan.

— Dacă... nu sînt fonduri.

— Nu ştiu de cînd curge această apă pe aici (e atît de „mare" încît nu este trecută în nici o hartă) dar de cînd s-a construit stadionul (sînt vreo 10 ani) pune beţe în roate... sportului. Deci nu sînt fonduri?

Nu sînt fonduri? De unde să fie, dacă Majestatea Sa... Fotbalul, goleşte în fiecare an visteria Asociaţiei sportive Metalul? Un tînăr (nu era de loc pus pe şotii) ne spunea: „Cînd a intrat în categoria A. fotbaliştii noştri au mers pe jos. Acum, în divizia C au intrat cu autobuzul. Ca să nu obosească jucătorii, să se realizeze economii, la transport, a fost cumpărat un autobuz".

Sportul de masă? Spartachiada de vară a tineretului? Nu se pot face abateri de la tradiţie. Emoţionante sînt numai festivităţile de deschidere şi închidere.

Să trecem acum pe terenul de sport al... nimănui. Aici se potriveşte de minune povestea măgarului cu trei stăpîni. Aşa se întîmplă şi cu terenul de volei care aparţine acum Şcolii de mecanici auto, care a aparţinut Întreprinderii raionale de electricitate care... a aparţinut tuturor dar nu l-a îngrijit nimeni. A avut acest teren şi instalaţie electrică pentru nocturnă, dar nu au mai rămas decît nişte sîrme ieşite deasupra terenului, în rest... Dar acum se zice că are un stăpîn. Rămîne de văzut.

La Liceul nr. 2 există o bază sportivă complexă, dar aici mai e nevoie de cîte ceva. Instalaţiile pentru gimnastică sînt defecte, iar reparatul lor nu necesită fonduri. Există spaţiu pentru amenajarea unui teren pentru aruncări, a unei piste pentru atletism, dar (iar un dar), „nu avem fonduri".

Un nou popas: Liceul nr. 3. Cu ce să începem? A da! Vreţi să vedeţi un plan un c al viitoarei baze sportive a liceului? Un teren liniat cu roşu, altul cu albastru, barele cu violet, porticul de gimnastică cu portocaliu, fondurile cu cerneală s.a.m.d.? Adresaţi-vă tovarăşului director Ion Seltea. E foarte bine că există un plan concret, chiar amănunţit al viitoarei baze sportive. Numai că acest plan (şi culmea tot în culori) există de mai mulţi ani, iar curtea şcolii e demnă de studiu pentru Inspectoratul de stat sanitar al oraşului Tîrgovişte.

Despre ce fonduri poate fi vorba pentru amenajarea unei gropi de sărituri, a unei piste pentru alergări, a unui teren de volei etc.? Prin mijlocul oraşului Tîrgovişte curge Ialomiţa, rîu în care se găseşte atîta nisip, cu care se poate amenaja nu o pistă de atletism, ci toate pistele din regiune, ba şi mai mult. Stîlpii pentru terenul de volei? Aceştia pot fi confecţionaţi din ţeavă, (se găseşte destulă) şi exemplele pot continua mai departe. Această lipsă acută de „fonduri" nu ascunde cumva o cronică neglijenţă? Am întreba pe această cale Secţiunea de învăţămînt a Sfatului popular al oraşului Tîrgovişte: De ce nu obligă conducerile şcolilor sus amintite (şi nu numai pe ele) să aplice hotărîrile privind construcţia bazelor sportive simple? Concluzia e cît se poate de clară. Nu complicaţi construcţia bazelor sportive mai mult decît e necesar! Aveţi exemple în acest sens la Grupul şcolar petrol-chimie, Liceul nr. 1, Şcoala profesională mine şi petrol şi multe altele. Exemplele bune sînt la doi paşi, rămîne numai să fie văzute.

GH. NEAGU

Din secretele marilor performanţe

RONALD CLARKE: „CÎND SOARELE ARDE TOATE UMBRELE"

Urmaş al unor mari atleţi australieni ca John Landy, James Bailey sau Marvyn Lincoln, Clarke a debutat pe pista ovală de zgură în 1951 cînd avea 14 ani. „Mi-a plăcut de mic atletismul deoarece, în acest sport, lupta pentru victorie o dai direct cu adversarul; şi lupta aceasta pentru a fi mai bun este într-adevăr fascinantă! Să-l simţi pe celălalt lîngă tine, să-l vezi o clipă înaintea ta şi apoi, printr-un efort suprem de voinţă să-l învingi — iată ce poate fi lucrul cel mai frumos în viaţă!"

Şi Ronald Clarke, alintatul Ron, a vrut să demonstreze încă de mic dorinţa lui de a fi „cel mai bun", de a învinge mereu, de a învinge adversarul sau de a învinge pur şi simplu o barieră abstractă de timp: recordurile! La 16 ani cucereşte primul său record mondial de juniori al probei de 1 milă (1609,32 m) cu timpul de 4'6"8. „Într-adevăr, în 1953 eram cel mai bun semifondist junior al lumii, declara el unui ziarist italian. Dar existenţa lui Elliot, celebrul meu compatriot, mă descuraja; îmi dădeam seama că Herbert este invincibil, în acea perioadă de timp, de către mine şi numai gîndul acesta mă paraliza".

Şi ambiţiosul Ron părăseşte atletismul, doar pentru gîndul că nu-l va putea bate pe distanţele de fond pe Elliot!

Timp de 9 ani, din acel moment, Clarke se ocupă numai de şcoală pe care o absolvă într-un mod strălucit ca şi Academia de Comerţ din Sidney. Abia în 1962 revine pe stadion, dragostea lui pentru atletism învingînd ambiţiile copilăriei. „Devenisem un om matur — avea să declare el mai tîrziu — dar pe de altă parte nici de „bătrînul" Elliot nu mai aveam de ce să mă tem: se retrăsese din sport!"

Un singur an de antrenament şi în 1963 blondul australian îşi adaugă recordului mondial de juniori pe cel de seniori la 10 000 m., deţinut pînă atunci de tenacele Piotr Bolotnikov.

Anul 1964, anul Jocurilor Olimpice de la Tokio, nu a fost din păcate prea fericit pentru Clarke. Concurînd la 5 000 m., la 10 000 şi la maraton, Ron, favoritul desemnat de majoritatea specialiştilor, Ron de la care toată lumea se aştepta să bată cel puţin două recorduri mondiale şi olimpice, eşuează.

Dar maturitatea despre care vorbea chiar el îşi spune deabia acum cuvîntul: în loc să renunţe din nou, ca atunci cînd avea 16 ani, marele atlet perseverează diabolic; desigur că era conştient şi de valoarea calităţilor sale.

„Roadele dau în pîrg" pentru el abia în anul post-olimpic, 1965, cînd Clarke, urcînd scara unor uimitoare performanţe, se situează printre cei mai mari alergători de fond pe care i-a cunoscut lumea vreodată, alături de Keino, Kuţ şi Zatopek. De altfel despre fiecare aceşti trei mari aşi el vorbeşte cu multă dragoste: „De la Keino am învăţat supleţea, de la Kuţ ambiţia, de la Zatopek, necesitatea unei tehnici perfecte".

Şi iată acum, în rezumat, performanţele uimitoare ale acestui an, 1965, în care Ronald Clarke modifică de 3 ori recordul mondial pe 5 000 m., bate de 2 ori propriul său „mondial" pe 10 000 m., „culege" din nou (în cadrul unei singure curse) recordurile lumii la 3 mile, 6 mile şi 10 mile. În total 11 recorduri mondiale!

Astăzi Ronald are 29 de ani şi a fost socotit, de către 24 de reviste de specialitate din lumea întreagă, ca cel mai mare sportiv al anului 1965. Pentru amatorii de „amănunte familiare" se mai poate adăuga că este căsătorit şi are 2 copii, locuieşte la Dandenong — o localitate foarte apropiată de Melbourne — şi este reprezentant comercial.

Pentru amatorii de „amănunte sportive" este demnă de relevat declaraţia lui că preferă să alerge pe străzi asfaltate. (Alergări pe care le efectuează astfel: o oră dimineaţa foarte devreme („cînd răsare soarele"), o jumătate de oră la amiază („cînd soarele arde toate umbrele") şi două ore seara („pe hipodromul din Glenhuntly").

Iar, în fine, pentru acei sportivi care cred că duminica este zi de odihnă, vom adăuga că marele Ron Clarke aleargă duminica — cînd nu are concurs — 45 de kilometri printr-o imensă pădure de eucalipţi!

MIHAI TODEA

Dispută aprigă la balon în meciul de rugbi: Dinamo Bucureşti — Ştiinţa Petroşeni

Zile de antrenament a handbaliştilor asociaţiei sportive Păltiniş Răşinari Foto: I. MANEA

Înalta tensiune a emoţiilor debutului

Corespondenţă de la campionatul mondial de volei masculin

O microhartă voleibalistică reuneşte în acest sezon cîteva din centrele de intensă viaţă sportivă ale R. S. Cehoslovace. La Praga, Nitra, Ceske Budejovice şi Jihlava, se vor desfăşura întîlnirile din cadrul seriilor preliminare ale campionatului mondial, iar turneele finale vor avea loc la Praga şi Pardubice. Distanţele geografice sînt însă anulate: înzestrarea tehnică minuţios reglementată şi mai ales înalta tensiune a emoţiilor menţin coeziunea acestui teritoriu competiţional. Convingerea unanimă este că disputa va fi extrem de încordată mai ales în zona superioară a clasamentului. Se reîntîlnesc în lupta pentru hegemonie echipele: cehoslovacă, sovietică, bulgară, poloneză, japoneză, română, formaţii legate de o rivalitate cu tradiţii şi complicaţii. Sînt formaţii care şi-au împărţit în întîlnirile din ultimii ani trofeele. Situaţia alimentează surescitare, incertitudini, prudenţă. O fraternitate de vechi adversari complică pasiunile: ambiţiile sînt temperate de respectul pentru capacitatea rivalilor. De aceea rezerva şi ambiguitatea caracterizează şi aşa puţinele pronosticuri. O singură certitudine: întîlnirile finale vor fi chinuitoare. Echipa ţării noastre face parte din seria de la Ceske Budejovice. Cea mai puternică adversară din această serie este formaţia poloneză bine cunoscută jucătorilor noştri din numeroase întîlniri, actualmente în foarte bună formă. O echipă care poate da naştere la surprize este cea a Olandei aflată în ultima vreme într-o sensibilă ascensiune. Celelalte echipe ale seriei; Turcia, Mongolia, Argentina (încă nu s-a prezentat) reprezintă valori internaţionale modeste. În echipa noastră, antrenată de Sebastian Mihăilescu şi Florin Bănăieş, revin unii vechi combatanţi (Horaţiu Nicolau, ce aduce experienţa a 310 întîlniri internaţionale, Derzei cu 180 sau Drăgan cu 170) temeritatea unor jucători mai tineri ca Udişteanu, Tîrlici, Stoian, realizează un potenţial redutabil. Principala preocupare de pînă acum a lotului nostru a fost aclimatizarea. La Ceske Budejovice este umezeală şi frig. Lucultorii, pasionaţi ai hocheiului, aşteaptă cu nerăbdare sezonul sportului preferat. Meciurile din campionatul de volei inaugurează stadionul acoperit al oraşului: o sală uriaşă (capacitatea de 10 000 de locuri) din beton şi sticlă, din care vastitatea spaţiului stîrneşte bizare efecte acustice.

Şi totuşi, mulţimea steagurilor şi a reclamelor, culorile vii ale podiumului amenajat pentru meciuri (verde şi galben), risipa de neon realizează o ambianţă festivă, tinerească. Meritul este şi al publicului, constituit în mare parte din tineretul oraşului. Băieţii cu breton şi păr lung şi fetele în pantaloni şi cu păr scurt, prin camaraderia lor spontană şi sobră, prin cordialitatea lor, creează o foarte plăcută şi bună atmosferă sportivă. Peste cîteva ceasuri se va deschide competiţia, iar echipa noastră va avea cel mai greu meci din etapa preliminară: la ora 21 meciul cu R. P. Polonă.

Jucătorii noştri, antrenorii conducătorii delegaţiei sînt solidari într-o convingere: meciul va solicita toate resursele tuturor celor 12 componenţi ai echipei, va fi un meci de epuizare fizică şi nervoasă, dar care nu afectează dezinvoltura, optimismul.

ILINA GRIGOROVICI

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

Duel în ultima gală a turneului internaţional de box disputat la Bucureşti

„Start redus" în campionatul masculin de handbal

Cu prilejul începerii noii ediţii a campionatului masculin de handbal, tribunele terenului din parcul sportiv Dinamo au cunoscut o mare afluenţă de spectatori făcînd dovada popularităţii crescînde a acestui sport - dovadă cu atît mai concludentă, cu cît inaugurarea întrecerii a fost marcată de un singur meci (Dinamo Bucureşti — Dinamo Braşov) şi acesta programat la miezul zilei, cînd căldura toridă îmbia mai degrabă la... ştrand. Întîlnirea dinamoviştilor bucureşteni cu cei braşoveni, deşi a fost în majoritatea timpului la discreţia gazdelor, a furnizat un spectacol agreabil, aplaudat. Scor final 22—9 pentru Dinamo Bucureşti.

Celelalte meciuri (patru la număr) au fost aminate deoarece selecţionata de tineret a ţării noastre, aflată la un turneu în Cehoslovacia, a cuprins jucători din majoritatea echipelor divizionare. Nu ştim exact în ce măsură a fost descompletat efectivul fiecăreia din cele opt echipe, dar credem că absenţa din rîndurile lor a unuia sau chiar a doi, trei jucători, (şi încă dintre cei mai tineri), nu poate justifica în nici un chip amînarea atîtor partide. Este interesant de menţionat că dinamoviştii bucureşteni n-au aminat totuşi meciul din prima etapă, deşi erau lipsiţi de aportul a cîţiva jucători: Moldovan, Mureşan (incluşi în selecţionata de tineret) şi Mozer (suspendat pe trei etape).

A. CONSTANTIN

SEMNALE...

● Din nou cavalerul fluierului C. Niţescu, cu largul concurs al partenerului său E. Bucşe, şi el cunoscut pentru arbitraje contestate, a provocat dureri de cap publicului spectator pentru conducerea necompetentă, sub orice nivel a meciului Rapid — U.T.A., un meci extrem de uşor de arbitrat.

● Ziariştii care au sosit la stadion înainte cu cîteva minute de începerea meciului au avut două surprize pe cît de inedite pe atît de nedorite. Prima: au găsit intrarea lor obişnuită de la stadion încuiată. După lungi insistenţe (omul de ordine ţinea sus şi tare: nu mai aveţi loc) poarta s-a deschis. Dar... a doua surpriză: băncile de la masa presei erau înţesate de spectatori, certaţi cu bunacuviinţă, care au escaladat balustrada delimitantă. Oare chiar să nu existe leac pentru asemenea zeloşi?

LEONTIN SĂLĂJAN

Telegrame de condoleanţe

Pe adresa Comitetului Central al Partidului Comunist Român au sosit numeroase telegrame de condoleanţe în legătură cu încetarea din viaţă a tovarăşului Leontin Sălăjan, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., general de armată, ministrul forţelor armate.

Au trimis telegrame de condoleanţe Comitetul orăşenesc Bucureşti al P.C.R. şi Sfatul Popular al Capitalei, comitetele regionale de partid şi sfaturile populare regionale Argeş, Bacău, Banat, Braşov, Bucureşti, Cluj, Crişana, Dobrogea, Galaţi, Hunedoara, Iaşi, Maramureş, Mureş Autonomă-Maghiară, Oltenia, Ploieşti, Suceava .

De asemenea, au trimis telegrame de condoleanţe comitetele raionale şi orăşeneşti de partid şi sfaturile populare raionale şi orăşeneşti : Curtea de Argeş, Găeşti, Rîmnicu-Vîlcea, Arad, Bozovici, Caransebeş, Deta Făget, Moldova Nouă, Oraviţa, Sînnicolau Mare, Adjud, Orşova, Timişoara, Lehliu, Olteniţa, Răcari, Urziceni, Oaş, Aleşd, Criş, Ineu, Marghita, Oradea, Salonta, Şimleu, Adamclisi, Măcin, Medgidia, Bujor, Focşani, Panciu, Tecuci, Haţeg, Sebeş, Orăştie, Carei, Cehul Silvaniei, Lăpuş, Negreşti, Vişeu, Reghin, Tîrnăveni, Buzău.

Au mai trimis telegrame de condoleanţe colectivele Uzinelor „23 August"-Bucureşti, Combinatului siderurgic Hunedoara, Uzinelor „Tehnofrig"-Cluj, Uzinelor mecanice Timişoara, Uzinelor „1 Mai" Baia Mare, exploatărilor miniere Băiuţ şi Săsar, Combinatului de îngrăşăminte azotoase Tîrgu-Mureş, IPROFIL „23 August"-Tîrgu-Mureş, S.M.T. Deta, S.M.T. Pelinu-Urziceni, G.A.S. Boraneşti, G.A.S. Şimleul Silvaniei, cooperativelor agricole de producţie din comunele Bărcăneşti, Balaciu, Grindu-Urziceni, Jebel, Sîntana.

Condoleanţe au trimis, de asemenea, profesorii şi studenţii de la Universitatea Bucureşti, colectivul I.M.F.-Tîrgu-Mureş, artiştii şi personalul tehnic al Teatrului Naţional „V. Alecsandri" din Iaşi, colectivele unor licee şi şcoli generale.

Au sosit, de asemenea, telegrame din partea a numeroase consilii locale ale sindicatelor, comitete regionale, raionale şi orăşeneşti ale U.T.C., organizaţii locale de femei, etc.

Au trimis telegrame de condoleanţe comandanţi de unităţi militare, numeroşi ofiţeri, subofiţeri şi ostaşi ai forţelor noastre armate.

Numeroase telegrame de condoleanţe au fost trimise pe adresa Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România.

(Agerpres)

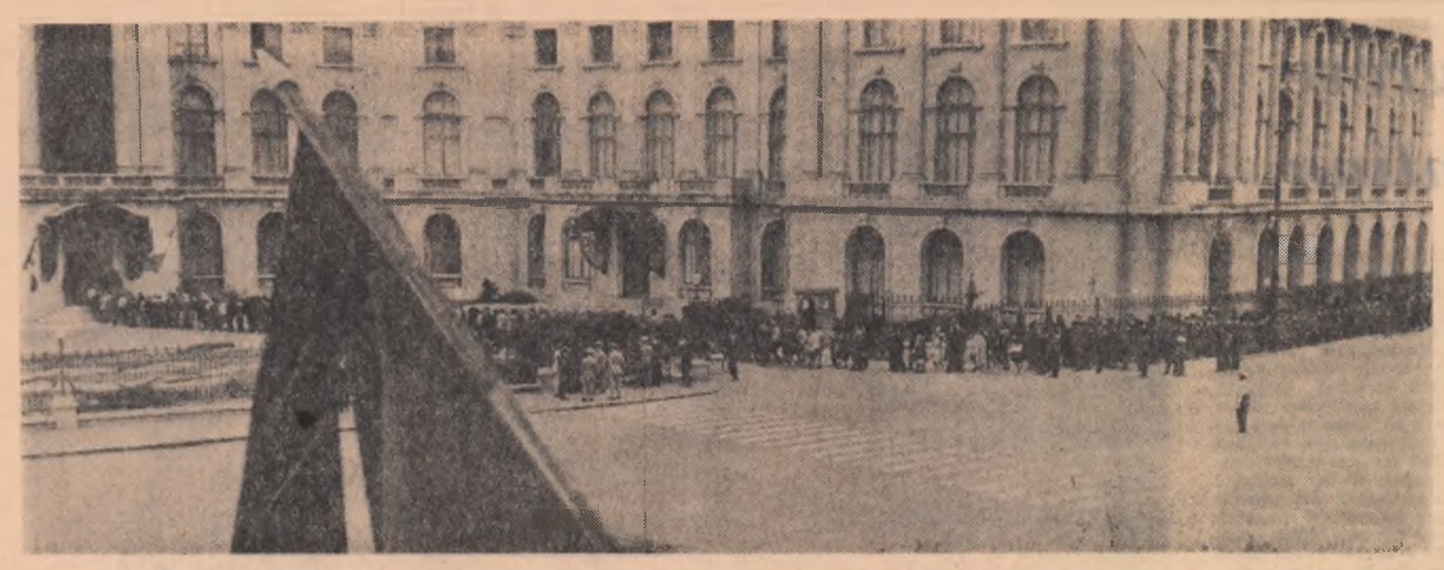

Oameni ai muncii, militari aduc un ultim omagiu tovarăşului Leontin Sălăjan

La Palatul Republicii — prin faţa catafalcului

(Urmare din pag. I)

militari ai forţelor noastre armate.

Sînt depuse coroane de flori din partea Ministerului Forţelor Armate, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului [illegible], Ministerului Minelor, Ministerului Afacerilor Externe, Consiliului Superior al Agriculturii, Comitetului orăşenesc Bucureşti al P.C.R. şi Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei, Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Naţional al Femeilor, Consiliului U.A.S.R., din partea familiei.

Prin faţa catafalcului au trecut, de asemenea, şefi ai misiunilor diplomatice acreditaţi la Bucureşti, ataşaţi militari şi alţi membri ai corpului diplomatic. Ei au prezentat condoleanţe familiei îndurerate şi au depus coroane de flori.

...Din nou se schimbă garda. Ne veghe stau tineri ostaşi reprezentînd armele [illegible] purtînd pe braţ banderole roşii, îndoliate.

Într-o tăcere solemnă au continuat pînă seara tîrziu să treacă prin faţa catafalcului bărbaţi şi femei, vîrstnici şi tineri muncitori, intelectuali, ofiţeri şi militari ai forţelor noastre armate, pentru a aduce un ultim omagiu tovarăşului Leontin Sălăjan, fiu credincios al poporului român, luptător neobosit pentru cauza Partidului Comunist Român, pentru progresul şi înflorirea României Socialiste.

Prezentări de condoleanţe la Ministerul Forţelor Armate

Prezentări de condoleanţe

La Ministerul Forţelor Armate ale Republicii Socialiste România au venit în cursul zilei de ieri, pentru a prezenta condoleanţe delegaţii din partea organizaţiilor obşteşti, generali şi ofiţeri superiori, reprezentanţi ai unor mari întreprinderi bucureştene.

În cabinetul de lucru al ministrului forţelor armate — unde era expus portretul tovarăşului Leontin Sălăjan — se aflau, pentru a primi condoleanţe, tovarăşii Emil Bodnaraş şi Virgil Trofin, împreună cu general-colonel Ion Ioniţă, general-locotenent Ion Coman, general-locotenent Ion Gheorghe, general-colonel Mihai Burcă, general-locotenent Vasile Ionel.

Au prezentat condoleanţe delegaţia Uniunii Generale a Sindicatelor, delegaţia Uniunii Tineretului Comunist, delegaţia Consiliului Naţional al Femeilor, delegaţii ale oamenilor muncii din întreprinderi şi instituţii din Capitală.

Au prezentat, de asemenea, condoleanţe generali, ofiţeri şi ostaşi reprezentînd toate armele şi marile unităţi militare.

★

În cursul zilei de ieri au venit, de asemenea, pentru a exprima condoleanţe ambasadorii : Manuel Yepe Menendez — Republica Cuba ; Semsettin Arif Mardin — Turcia . Giăn Du Hoan — R.P.D. Coreeană ; Wieslaw Sobierajski — R.P. Polonă ; K. R. F. Khilnani — India ; Togoociin Ghenden — R. P. Mongolă ; Mohamed Fahmy Hamad — Republica Arabă Unită ; Jean Louis Pons — Franţa ; Olof Gustav Bjurstrom — Suedia ; Niccolo Moscato — Italia ; Johann Manz — Austria ; Sambas Atmadinata — Indonezia ; Ewald Moldt — R. D. Germană ; Leslie Charles Glass — Marea Britanie ; Jaksa Petrici — R.S.F. Iugoslavia ; Cestmir Cisar — R.S. Cehoslovacă ; A. V. Basov — Uniunea Sovietică ; Tzen Iunciuan — R.P. Chineză ; Iosif Pogace — R.P. Albania ; miniştrii : Joost B. Haverkorn van Rijsewijk — Olanda ; Jorge de Oliveira Maia — Brazilia ; însărcinaţii cu afaceri ad-interim : Jaime Coutts — Republica Chile ; Mordechai Argov — Israel ; Herman Sixto Fernandez — Argentina ; Waliulla Khan Khaishgi — Pakistan ; Sandor Argyelan — R.P. Ungară ; Spyros Adamopoulos — Grecia ; Robert van Overberghe — Belgia ; Wilhelm Doppler — Elveţia ; Ivan Mangov — R. P. Bulgaria ; Ho Tu Truc — R. D. Vietnam ; Teini Kostinen — Finlanda ; Joseph Neubert — S.U.A.

Împreună cu şefii de misiuni diplomatice au exprimat condoleanţe ataşaţii militari străini acreditaţi la Bucureşti.

★

Cei care au prezentat condoleanţe au păstrat un moment de reculegere în faţa portretului cernit al tovarăşului Leontin Sălăjan şi apoi au semnat în cartea de condoleanţe.

(Agerpres)

Buletin medical

În ziua de 14 august 1966, tovarăşul Leontin Sălăjan, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., general de armată, ministrul Forţelor Armate, a fost operat de urgenţă pentru o hemoragie digestivă gravă cauzată de un ulcer duodenal.

La data de 18 august 1966, apărînd fenomenele unei complicaţii abdominale acute, se reintervine constatîndu-se o dehiscenţă a bontului duodenal şi coleperitoneu infectat. Agravarea fenomenelor peritoneale a determinat o nouă intervenţie chirurgicală.

În ziua de 24 august 1966, a apărut o hemoragie digestivă superioară extrem de gravă care a fost tratată şi stăpînită trecător cu mijloace medicale. S-a făcut un consult larg cu specialişti din ţară şi străinătate şi s-a instituit tratamentul corespunzător.

În ziua de 25 august 1966, hemoragia s-a repetat şi simptomele peritoneale au continuat să se agraveze. Complicaţiile ivite neputînd fi stăpînite cu tratament conservativ, în urma unui consult larg de specialişti din diferite centre universitare, o nouă intervenţie chirurgicală a fost executată în urma căreia hemoragia s-a oprit.

După a scurtă perioadă de ameliorare au survenit noi complicaţii grave în urma cărora bolnavul a sucombat în ziua de 28 august 1966, orele 13,40.

Acad. dr. **Aurel Moga**, ministrul sănătăţii şi prevederilor sociale, acad. dr. **Th. Burghele**, acad. dr. **I. Făgărăşanu**, prof. dr. **I. Ţurai**, prof. dr. **I. Bruckner**, prof. dr. **C. T. Nicolau**, prof. dr. **O. Fodor**, prof. dr. **Pius Brînzeu**, prof. dr. **V. Butureanu**, prof. dr. **Th. Firică**, prof. dr. **Matei Balş**, prof. dr. **A. Nana**, prof. dr. **M. Voiculescu**, prof. dr. **St. Hărăguş**, prof. dr. **R. Păun**, general dr. **E. Mareş**, conf. dr. **V. Runcan**, conf. dr. **I. Djuvara**, dr. **N. Georgescu**.

Tovarăşul Leontin Sălăjan a încetat din viaţă

(Urmare din pag. I-a)

ruia este primit în toamna anului 1939. Era perioada unor profunde frămîntări sociale, a unei ascuţite lupte duse de forţele progresiste cele mai înaintate, în frunte cu comuniştii, pentru apărarea libertăţilor democratice, a suveranităţii şi independenţei României. Însufleţit de un fierbinte patriotism, tovarăşul Sălăjan s-a dăruit cu abnegaţie şi spirit de sacrificiu luptei antifasciste, antihitleriste organizate de Partidul Comunist Român.

În anii grei ai dictaturii militaro-fasciste, cînd partidul se afla în adîncă ilegalitate, tovarăşul Sălăjan munceşte cu devotament ca membru al Comitetului judeţean Timiş-Torontal al P.C.R. şi ulterior ca secretar al Comitetului regional Banat al P.C.R.. Urmărit de organele represive ale regimului burghezo-moşieresc, Leontin Sălăjan dă dovadă de un înalt spirit de clasă, de combativitate comunistă, desfăşoară o neobosită activitate revoluţionară. Împreună cu alţi militanţi ai partidului comunist a participat la organizarea grupului de partizani din munţii Caraşului, precum şi a numeroase acţiuni de sabotare a războiului la Reşiţa, Arad, Bocşa, Timişoara.

După eliberarea ţării de sub jugul fascist, Partidul Comunist Român încredinţează lui Leontin Sălăjan sarcini de răspundere în conducerea Comitetelor regionale de partid Timişoara şi Oradea şi apoi în aparatul Comitetului Central al partidului. Din 1945, de la Conferinţa Naţională a P.C.R. este, fără întrerupere, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Român. În 1955, la Congresul al VII-lea al partidului, este ales membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.C.R., iar în 1965, la Congresul al IX-lea, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.

În anii 1948—1949 tovarăşul Leontin Sălăjan îndeplineşte funcţia de adjunct al ministrului sănătăţii şi prevederilor sociale, iar în 1949—1950 de ministru al construcţiilor. Din anul 1950 lucrează în cadrul forţelor armate ca şef al Marelui Stat Major, apoi ca prim-locţiitor al ministrului, iar din 1955 ca ministru al Forţelor Armate ale Republicii Socialiste România. El a muncit intens pentru continua desăvîrşire a pregătirii sale militare ; în 1953 a absolvit cursul special superior la Academia militară generală. Tovarăşul Leontin Sălăjan a adus o preţioasă contribuţie la înfăptuirea politicii partidului de dezvoltare a forţelor armate, de întărire a capacităţii de apărare a ţării, de educare a ostaşilor în spiritul dragostei nete-ţărmurite faţă de partidul comunist şi patria socialistă.

Începînd din 1946, el a fost ales deputat al Marii Adunări Naţionale în toate legislaturile.

Ca militant de seamă al partidului şi statului, tovarăşul Leontin Sălăjan a fost însufleţit în întreaga sa activitate de ataşament puternic faţă de cauza partidului comunist, de dragoste înflăcărată faţă de popor şi de patrie, cărora le-a consacrat întreaga sa capacitate şi putere de muncă.

Partidul şi guvernul dau o înaltă preţuire activităţii revoluţionare îndelungate a tovarăşului Leontin Sălăjan, meritelor sale deosebite în construirea socialismului, în întărirea statului socialist. El a fost distins cu titlul de Erou al Muncii Socialiste, cu ordine şi medalii ale Republicii Socialiste România.

Prin încetarea din viaţă a tovarăşului Leontin Sălăjan, Partidul Comunist Român, statul socialist, întregul nostru popor pierd un fiu credincios, un luptător devotat pentru cauza socialismului, pentru progresul şi înflorirea României socialiste. Amintirea lui va rămîne veşnic vie în inimile comuniştilor, ale tuturor oamenilor muncii din patria noastră.

Sosirea unor delegaţii militare de peste hotare

Luni după-amiază au sosit în Capitală, pentru a participa la funeraliile tovarăşului Leontin Sălăjan :

Delegaţia militară a Uniunii Sovietice, formată din mareşal al Uniunii Sovietice, Rodion Malinovski, ministrul apărării U.R.S.S., general de armată M. I. Kazakov, general colonel G. P. Romanov. Din delegaţie face parte A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti.

Delegaţia militară a R. P. Ungare, formată din general-colonel Lajos Czinege, ministrul Apărării Naţionale al R. P. Ungare, general maior, Lajos Toth. Din delegaţie face parte colonel Lajos Vegh, ataşat militar al Ambasadei R. P. Ungare la Bucureşti.

Delegaţia militară a R. S. F. Iugoslavia, formată din general-colonel Şasici Jefta, adjunct al secretarului de stat pentru apărarea naţională, general maior Şuşniar Iance. Din delegaţie face parte colonel Krzisnik Ljubo, ataşat militar al Ambasadei R. S. F. Iugoslave la Bucureşti.

★

La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegaţiile militare din ţările prietene au fost întîmpinate de tovarăşii general-colonel Ion Ioniţă, general-locotenent Ion Coman, general-locotenent Ion Gheorghe, generali şi ofiţeri superiori ai forţelor noastre armate.

Au fost de faţă şefii misiunilor diplomatice ale Uniunii Sovietice, R. S. F. Iugoslavia şi R. P. Ungare, precum şi alţi membri ai ambasadelor.

MITINGURI DE DOLIU

Ieri, în Bucureşti şi în alte localităţi din ţară au avut loc mitinguri de doliu în care oamenii muncii din întreprinderi, instituţii, unităţi agricole socialiste şi-au exprimat durerea pentru pierderea suferită de poporul nostru prin încetarea din viaţă a tovarăşului Leontin Sălăjan.

Vestea încetării din viaţă a tovarăşului Leontin Sălăjan, — a spus la mitingul de doliu de la Uzinele „23 August" din Capitală Gheorghiţă Marin, locţiitorul secretarului comitetului de partid din uzină, — ne-a îndurerat pe toţi. Pe tovarăşul Sălăjan — a continuat vorbitorul — noi l-am cunoscut ca pe un activist de seamă al Partidului Comunist Român şi al statului nostru socialist. El şi-a consacrat întreaga sa viaţă şi putere de muncă luptei revoluţionare a clasei muncitoare, cauzei construirii socialismului în patria noastră.

În cuvîntul său, ing. Cicerone Gorunescu, director tehnic al uzinei, a spus printre altele : Călit în luptele revoluţionare ale proletariatului, luptător înflăcărat pentru fericirea celor ce muncesc, tovarăşul Leontin Sălăjan a întruchipat în persoana sa înaltele trăsături ale comunistului, întreaga sa activitate fiind pusă în slujba cauzei partidului, a luptei pentru eliberarea naţională şi socială a poporului nostru, pentru instaurarea puterii populare, pentru construirea socialismului.

Un impresionant miting de doliu a avut loc în marea hală a atelierelor de zonă C.F.R. Timişoara, acolo unde în anii grei ai exploatării capitaliste şi războiului a muncit şi a luptat tovarăşul Leontin Sălăjan, cot la cot cu feroviarii timişoreni.

Am lucrat aici, la Atelierele C.F.R., ani de zile alături de tovarăşul Leontin Sălăjan — a spus Nicolae Ciocan, şef de serviciu în cadrul Direcţiei regionale C.F.R. Timişoara. Pentru mine, ca şi pentru cei care l-am cunoscut îndeaproape, el a constituit un înalt exemplu de conduită, voinţă şi curaj.

Fac parte din tînăra generaţie de comunişti — a spus tînărul lăcătuş Mircea Duşcă. Şi deşi n-am lucrat nemijlocit alături de tovarăşul Sălăjan, atît eu cît şi ceilalţi tineri din atelier am avut ocazia să-l vedem aici de multe ori, în mijlocul nostru, stînd de vorbă cu foştii lui tovarăşi de muncă, interesîndu-se îndeaproape de preocupările şi de viaţa lor. Principialitatea, înaltul spirit de răspundere, trăsături proprii conducătorilor partidului nostru, sînt pentru noi, tinerii comunişti, un exemplu demn de urmat.

Mitingul de doliu care a avut loc în comuna Santău din regiunea Maramureş, comuna natală a tovarăşului Leontin Sălăjan, a reunit sute de locuitori de aici şi din satele învecinate. Ne sînt inimile îndurerate pentru plecarea prematură dintre noi a iubitului nostru tovarăş şi consătean Leontin Sălăjan — a spus Traian Chiminiţ, secretarul comitetului de partid al cooperativei agricole de producţie din comună. Pentru mine, care am copilărit împreună, durerea este nemărginită. Întreaga sa viaţă este pentru noi o pildă de muncă asiduă în folosul celor ce muncesc.

Peste 2 000 de muncitori, ingineri şi tehnicieni au luat parte la mitingul de doliu, care a avut loc la Combinatul de cauciuc sintetic şi produse petrochimice din oraşul Gh. Gheorghiu-Dej. Personalitatea tovarăşului Leontin Sălăjan a fost evocată de către directorul general al combinatului, ing. Petre Bunea. Muncitorii Dumitru Vrînceanu şi Vasile Pînzaru, care au luat apoi cuvîntul, au scos în evidenţă importanta contribuţie pe care tovarăşul Leontin Sălăjan a adus-o la înfăptuirea politicii partidului de dezvoltare a forţelor noastre armate şi de întărire a capacităţii de apărare a ţării, de educare a militarilor în spiritul dragostei neţărmurite faţă de partid şi de scumpa noastră patrie. Inginera Cornelia Grigoriu a arătat că viaţa şi activitatea tovarăşului Leontin Sălăjan constituie pentru toţi oamenii muncii din ţara noastră un exemplu luminos de slujire cu credinţă a poporului pentru făurirea vieţii sale noi, socialiste.

Luni dimineaţa sute de mecanizatori, ţărani cooperatori, cadre didactice din comuna Chirnogeni, regiunea Dobrogea, s-au îndreptat spre sala căminului cultural. Secretarul comitetului de partid al Cooperativelor Agricole de Producţie din comună, Marin Mivea a deschis mitingul. Au luat cuvîntul maistrul Nicolae Marcu, secretarul organizaţiei de partid de la S.M.T. Chirnogeni, inginerul agronom Ion Dogaru, Marin Cătălui, preşedintele Sfatului popular comunal, brigadierul Ion Călin şi îngrijitorul de oi Florea Coman, care au evocat personalitatea tovarăşului Sălăjan.

Alături de întregul popor, militarii forţelor noastre armate au primit cu adîncă durere vestea încetării din viaţă a tovarăşului Leontin Sălăjan. În toate unităţile militare au fost arborate în bernă drapelul de stat şi drapelul Partidului Comunist Român. În dimineaţa zilei de ieri au fost amenajate camere de doliu, unde în faţa portretului îndoliat al celui dispărut şi a drapelului unităţii, rînd pe rînd fac de gardă ofiţeri, maiştri militari, subofiţeri şi militari în termen.

Ieri, în unităţile militare au avut loc adunări de doliu. În unitatea comandată de locotenent-colonel E. Tiron, într-o tăcere solemnă, cu inimile îndurerate, soldaţii, gradaţii, subofiţerii şi ofiţerii păstrează un moment de reculegere.

Luînd cuvîntul căpitanul Victor Popa a spus : „Exemplul tovarăşului Leontin Sălăjan care şi-a consacrat întreaga sa capacitate şi putere de muncă înfloririi patriei noastre socialiste, întăririi capacităţii ei de apărare constituie pentru noi un îndemn de a dărui tot ce avem mai bun partidului, poporului, patriei. Ne angajăm să muncim neobosit pentru perfecţionarea măiestriei noastre militare, pentru educarea şi formarea tinerilor militari ca buni luptători, apărători neînfricaţi ai independenţei şi suveranităţii patriei noastre dragi".

Vom păstra întotdeauna în amintirea noastră chipul tovarăşului Leontin Sălăjan — arăta caporalul Ion Mircea.

În adunările de doliu care au avut loc, militarii au evocat în cuvîntul lor viaţa şi activitatea tovarăşului general de armată Leontin Sălăjan, preţioasa contribuţie pe care a adus-o la înfăptuirea politicii partidului, şi-au manifestat hotărîrea de a munci cu forţe sporite pentru ridicarea continuă a capacităţii de luptă a unităţilor din care fac parte.

(Agerpres)

Numirea ministrului forţelor armate ale Republicii Socialiste România

Prin decret al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarăşul general colonel Ion Ioniţă, a fost numit în funcţia de ministru al Forţelor Armate ale Republicii Socialiste România.

INFORMAŢII

Luni după-amiază a sosit în Capitală o delegaţie guvernamentală a Republicii Arabe Unite, condusă de Abdel Mohsen Abul Nur, vicepremier al R.A.U. pentru agricultură şi irigaţii, care, la invitaţia guvernului Republicii Socialiste România, va face o vizită oficială în ţara noastră.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost întîmpinată de Petre Blajovici, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Dumitru Bejan, prim-adjunct al ministrului comerţului exterior, Angelo Miculescu, prim-vicepreşedinte al Consiliului Superior al Agriculturii, Eugen Alexe, prim-vicepreşedinte al Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie, Mircea Maliţa, adjunct al ministrului afacerilor externe, Alexandru Albescu, adjunct al ministrului Comerţului exterior, Ion Morega, adjunct al ministrului industriei construcţiilor de maşini, de funcţionari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Comerţului Exterior şi Consiliul Superior al Agriculturii.

★

La invitaţia Comitetului organizatoric al veteranilor din războiul antifascist, luni dimineaţa a sosit în Capitală o delegaţie a Comitetului sovietic al veteranilor de război, condusă de general-locotenent în rezervă A. M. Pronin, vicepreşedinte al Comitetului.

EXIGENŢELE TEHNICII

(Urmare din pag. I)

dovadă : tehnica a pătruns şi în lingvistică, îşi aduce aportul la însuşirea limbilor străine, la descifrarea unor semne şi texte din urmă cu mii de ani, tehnica scrie poezii şi dă pronosticuri privind clasamentul în campionatul mondial de fotbal... (Creierul electronic din Londra, dînd învingătoare echipa Italiei, s-a înşelat amarnic, dar s-ar putea ca englezii să-i ierte gafa...).

O serie de reviste de specialitate, cărţi, conferinţe şi simpozioane, emisiunile de radio — televiziune — toate vin în sprijinul celui care vrea să fie la curent cu evoluţia tehnicii. Interesul, mai ales în rîndurile tineretului, cum este şi firesc, a crescut imens în ultimii ani. Alături de sport, tehnica a devenit subiect comun de conversaţie pentru tineri aparţinînd celor mai diverse profesii.

Cunoştinţele tehnice, fie cît de elementare, cîştigate în faţa televizorului ori la cercetările ştiinţifice la o vîrstă fragedă, îşi spun cuvîntul în ceea ce priveşte alegerea şcolii, a profesiei. Mulţi dintre cei care se îndreaptă în aceste zile spre secretariatele institutelor şi facultăţilor pentru a se înscrie la examenul de admitere sînt tineri pasionaţi ai tehnicii, cu o bogată informare, şi cu gînduri nobile : ei vor să înveţe temeinic să aibă un larg orizont tehnico-ştiinţific, să contribuie la dezvoltarea meseriilor pe care şi le vor alege. Liceele tehnice, recent înfiinţate, institutele de învăţămînt superior cultivă aceste pasiuni, mijlocesc elevilor şi studenţilor cunoaşterea minunilor tehnicii secolului XX, stîrnesc dorinţa de a învăţa continuu, pentru a evita rămînerea în urmă, practicismul îngust. O mare atenţie se acordă formării culturii tehnice în uzine şi pe marile şantiere — aceasta corespunzînd dorinţei firesti a muncitorilor de toate vîrstele şi de toate meseriile ; automatizarea şi mecanizarea producţiei se vor extinde mult în anii cincinalului, iar aceasta presupune, pe lîngă maşini şi utilaje, noi cunoştinţe, informare privind diverse sectoare ale tehnicii.

Dar pentru însuşirea culturii tehnice militează astăzi şi cel care, prin profesie, e departe de maşini şi utilaje, de activitatea practică. Curiozitatea învinge, sporeşte de la o zi la alta. Actuala revoluţie tehnico-ştiinţifică ce se dezvoltă vertiginos în întreaga lume îşi cîştigă admiratori fideli din rîndul visătorilor îndrăzneţi. Să ne amintim că ecou larg şi puternic a avut lansarea primilor sateliţi artificiali ai pămîntului. Cîţi oameni s-au înghesuit după aceea, la conferinţe tehnice, cîţi au încercat să descifreze cărţi de specialitate, cîţi s-au îndreptat spre institute tehnice !.. Tehnica nu a distrus visul de a zbura spre stele, ci l-a transformat în realitate, i-a întregit poezia.

Val de greve în Argentina

Cu toate eforturile guvernului argentinian de a media între patronat și Sindicatul muncitorilor metalurgiști pentru a împiedica antrenarea unui puternic val grevist în țară, situația încordată din acest sector industrial se menține, extinzîndu-se și în ramura producătoare de zahăr. Sindicatul muncitorilor metalurgiști din Argentina a lansat un apel prin care cheamă pe toți muncitorii metalurgiști la demonstrații de protest împotriva refuzului patronatului de a majora salariile și de a semna noi contracte colective de muncă. 70 000 de muncitori metalurgiști din Buenos Aires au încetat lucrul pentru o perioadă de timp nedeterminată.

În sprijinul unor revendicări similare, aproximativ 70 000 de muncitori din industria zahărului, din provincia Tucuman, au declarat o grevă de 24 de ore. Greve de scurtă durată au declarat și muncitorii din industria zahărului din provinciile Salta și Jujuy. Greviștii au cerut, totodată, guvernului argentinian să renunțe la hotărîrea sa de a ordona închiderea unor rafinării de zahăr din aceste provincii.

Un număr de 62 sindicate ale muncitorilor din diferite sectoare industriale argentinene au dat publicității o declarație prin care își manifestă solidaritatea cu acțiunile greviste ale muncitorilor metalurgiști și din industria zahărului.

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

La 27 august, un grup de profesori din Sidney au început un marș spre capitala Australiei în semn de protest împotriva actualului buget apreciat drept un „buget militar". Numeroși studenți s-au alăturat grupului de profesori. La 1 septembrie, la încheierea marșului în Canberra, în fața clădirii Parlamentului australian va fi organizat un mare miting în sprijinul sporirii alocațiilor bugetare destinate învățămîntului.

■

Federația studenților din Columbia a cerut președintelui țării, Carlos Lleras Restrepo, naționalizarea institutelor de învățămînt și sporirea alocărilor bugetare destinate învățămîntului.

Pe de altă parte, greva studenților de la Universitatea din departamentul Antioquia continuă în urma refuzului guvernului de a acorda ajutor financiar acestui institut de învățămînt superior.

U.R.S.S. Vizitatori în sala Expoziției de artă plastică românească deschisă recent la Moscova

Toamna dezvăluirilor

La 8 noiembrie americanii se vor prezenta la urne, pentru reînnoirea mandatelor din Camera Reprezentanților, a unor mandate de senatori și guvernatori. După cum e lesne de imaginat, bătălia de căpetenie se dă, și de astă dată, între candidații celor două mari partide, democrat și republican. Și, ca de obicei în ajun de alegeri, adversarii își aruncă unul altuia toate acuzațiile pe care pot să le susțină. De aceea, în focul ciocnirilor, se fac dezvăluiri asupra unor chestiuni care, în mod normal, sînt încurajate de cel mai strict secret.

Cunoscuta revistă „U.S. News and World Report", ocupîndu-se de „prețul puterii în S.U.A.", constată de la început că acest preț este „exagerat de mare". Astfel, pentru a ieși învingător în alegerile pentru senat, unde salariul este de 30 000 de dolari anual, este nevoie de sute de mii, ajungînd chiar pînă la un milion de dolari. La fel de mari sînt și sumele necesare finanțării campaniei electorale pentru un loc în Camera Reprezentanților, pentru postul de guvernator sau primar al unui oraș mare.

Ca atare, scrie revista, candidați la posturile enumerate pot deveni „sau oameni foarte bogați, sau cei care, după alegeri, știu să găsească un mijloc pentru a cîștiga mulți bani". Pentru a obține capitalul necesar, este nevoie să se recurgă la „manevrele cele mai felurite". Unii candidați sînt ei înșiși suficient de bogați, putînd plăti cu ajutorul rudelor și prietenilor marile cheltuieli necesitate de campaniile preelectorale. Alții însă, trebuie să-și „procure" de undeva bani. De unde?

În primul rînd de la marile companii, de la bussinesmani, în schimbul asigurării de condiții avantajoase investițiilor de capital. Se citează în acest sens cazul republicanului James Rhodes, guvernatorul statului Ohio, care a întreprins zeci de turnee în alte state vizitînd numeroase întreprinderi și promițînd directorilor condiții avantajoase extinderii afacerilor lor în Ohio. Cu sprijinul acestora, Rhodes speră să-și reînnoiască mandatul de guvernator.

Larg răspîndită este metoda așa-ziselor banchete. La asemenea dejunuri, prînzuri sau serate, unde prețurile de intrare sînt de 25, 50, 100 și uneori chiar de 1 000 de dolari de persoană, se acumulează fonduri de milioane. După cum remarca „Newsweek", aceste practici s-au transformat aproape într-un ritual de contribuții impuse funcționarilor de stat federali, bussinessmanilor, conducătorilor sindicali, lobbyștilor, avocaților și altor persoane care au de-a face cu guvernul sau care doresc să obțină posturi guvernamentale.

Toamna dezvăluirilor este în toi. Alegătorii americani se așteaptă ca pînă în noiembrie, profitînd de dezlegarea limbilor, să afle și mai multe noutăți.

ION D. GOIA

PE SCURT

CONTINUÎNDU-ȘI turneul în R. P. Albania, ansamblul folcloric de amatori „Argeșul" din Pitești a prezentat zilele acestea două spectacole la teatrul „Aleksandre Moissi" din orașul Durres. Agenția A.T.A. relatează că artiștii români s-au bucurat de succes.

DUPĂ cum transmite agenția C.T.K., la 29 august, cu prilejul aniversării a 22 de ani de la insurecția națională din Slovacia la Bratislava a avut loc ședința festivă a Comitetului Orășenesc al P. C. din Slovacia, Comitetului Centrului universitar de partid și Comitetului orășenesc al Frontului național slovac.

Cu același prilej, la Ostrava a avut loc un miting la care a luat cuvîntul A. Dubcek, prim-secretar al C.C. al P. C. din Slovacia, membru al Prezidiului C.C. al P. C. din Cehoslovacia.

TOȚI OFIȚERII și militarii arestați sub bănuiala de a fi luat parte la încercarea nereușită de lovitură de stat condusă de generalul Aref Abdel Razzak din 30 iunie au fost eliberați, anunță ziarul irakian „Al-Thawra". Această acțiune întreprinsă la cererea președintelui Abdel Rahman Aref, urmează hotărîrii de săptămîna trecută a Consiliului de Miniștri de a elibera pe toți civilii care fuseseră arestați după încercarea de lovitură de stat.

TREI MEMBRI ai conducerii organizației clandestine „Frații musulmani" din R.A.U., arestați și condamnați la moarte de Tribunalul din Cairo, au fost executați duminică noaptea. Pedeapsa cu moartea pronunțată împotriva altor patru acuzați a fost comutată în închisoare pe viață. Ziarul egiptean „Al Ahram" amintește că persoanele condamnate au participat încă din 1954 la activitate teroristă și au fost judecați, dar ulterior au fost amnistiați. Ei au creat însă un nou grup terorist, pregătind un atentat la viața președintelui Nasser și înlăturarea regimului din R.A.U.

Congresul Internațional de studii balcanice

În cea de-a doua zi, lucrările primului Congres Internațional de studii balcanice și sud-est europene, care se desfășoară la Sofia, au continuat prin prezentarea de comunicări științifice. Peste 20 comunicări științifice au fost prezentate de delegația română. Printre acestea se numără: Comunicarea lui Augustin Deac cu tema „Partidele social-democrate din țările Europei de sud-est în primii doi ani ai primului război mondial", comunicarea lui Damian Hurezeanu — „Legăturile mișcărilor socialiste internaționale în sud-estul Europei la sfîrșitul sec. al XIX-lea", comunicarea acad. Constantin Daicoviciu — „Politica externă a „regilor" daci". În secția lingvistică, acad. Emil Petrovici a susținut comunicarea „Elementele sud-slave orientale ale istro-romanei și problema teritoriului de formare a limbii române". În cadrul secției de istorie medie, Liviu Ștefănescu a prezentat comunicarea „Relațiile economice ale orașului București cu Europa de sud-est în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea".

Lucrările Congresului continuă.

„Luna – 11" s-a plasat pe orbită

Agenția TASS anunță că Stația automată „Luna-11" s-a plasat pe o orbită circumlunară și a devenit cel de-al doilea satelit artificial sovietic al Lunii.

De pe Pămînt se menține în permanență legătura cu stația. Presiunea și temperatura în compartimentul aparatelor se află în limitele stabilite. Potrivit datelor măsurătorilor de traiectorie, parametrii orbitei circumlunare sînt apropiați de cei calculați: distanța minimă de suprafața Lunii (la periseleniu) este de 160 km, depărtarea maximă (la aposeleniu) — 1 200 km. Perioada de rotație a satelitului în jurul Lunii este de 2 ore 58 minute, unghiul de înclinație al orbitei față de ecuatorul lunar este de 27 grade.

Stația automată „Luna-11" a fost plasă pe o traiectorie de zbor spre Lună în ziua de 24 august. La 26 august, ora 22,02 (ora Moscovei), în conformitate cu programul, a fost corectată direcția de zbor a stației. În cursul zborului spre Lună, la 28 august ora 00,49 (ora Moscovei) a fost efectuată frînarea stației. În urma îndeplinirii cu succes a acestei manevre, stația a devenit un satelit artificial al Lunii.

În zilele de 28 și 29 august s-a stabilit de 12 ori legătura prin radio cu stația. În timpul acestora au fost efectuate măsurători de traiectorie și s-au obținut informații telemetrice cu privire la funcționarea sistemelor de bord și a aparatelor științifice destinate cercetării spațiului circumlunar.

Programul de zbor este îndeplinit cu succes.

R. D. VIETNAM. — Servanți ai tunurilor navale în timpul unui exercițiu de luptă

DUPĂ 127 DE ZILE...

Muncitorii tipografi aflați în grevă de 127 de zile împotriva noului consorțiu de presă „World Journal Tribune" au aprobat cu 263 de voturi contra 208 acordul încheiat vineri de conducerea sindicatului cu reprezentanții societății pentru a se pune capăt acestui conflict de muncă.

În cursul grevei, cea mai lungă din istoria presei newyorkeze, ziarul „New York Herald Tribune" a abandonat lupta la 15 august, și noua societate nu mai cuprinde acum decît celelalte două publicații. Potrivit unui purtător de cuvînt al sindicatului tipografilor, ca urmare a acestui acord, noile publicații ar putea să apară cu începere de la 6 septembrie.

Turneul președintelui de Gaulle

La Addis Abeba a fost dat publicității un comunicat comun, cu prilejul încheierii vizitei oficiale pe care președintele Franței, de Gaulle, a făcut-o în Etiopia. În timpul șederii sale la Addis Abeba, menționează comunicatul, președintele francez a conferit cu împăratul Etiopiei, Haile Selassie I, precum și cu alte persoane oficiale. În cadrul convorbirilor au fost abordate probleme referitoare la relațiile dintre cele două țări, precum și la principalele aspecte ale situației internaționale.

Au fost încheiate o convenție culturală, precum și un acord cultural, științific și tehnic.

Luni după-amiază, președintele Franței, de Gaulle a plecat din Addis Abeba spre Pnom Penh.

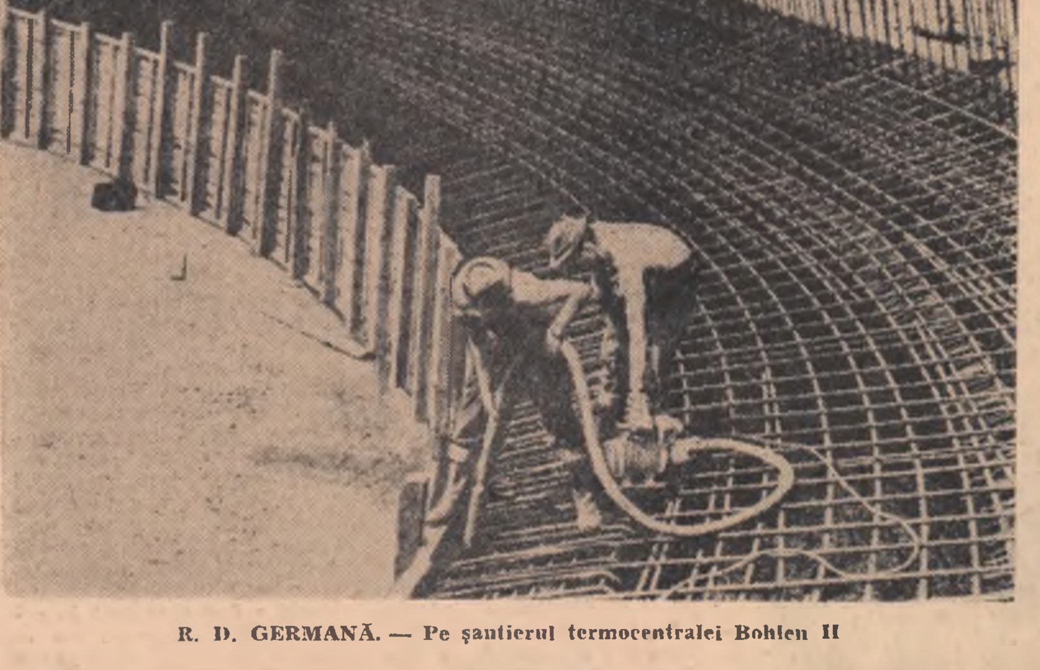

R. D. GERMANĂ. — Pe șantierul termocentralei Bohlen II

„EFORT DE CONVINGERE" ● ÎNCORDARE ÎN UNIVERSITĂȚILE ARGENTINIENE

SĂPTĂMÎNA PE GLOB

În această săptămînă comentariile noastre se referă la apropiatul Congres al Sindicatelor britanice și la tensiunea creată în viața universitară argentineană.

Calmul rustic al insuliței Killingues oferă premierului britanic în vacanță cel mai contrastant preludiu la furtunile din toamnă. Nu mai sînt decît cîteva zile pînă la prima confruntare — Congresul sindicatelor britanice (T.U.C.) de la Blackpool.

Dl. Wilson se gîndește, probabil, cu melancolie, la frumoasele zile din toamna lui 1964 cînd tot la Congresul anual al T.U.C. a ținut o cuvîntare salutată cu ropote de aplauze. Pe atunci el era șeful opoziției iar cuvîntarea respectivă pleda, în esență, pentru lichidarea totală a șomajului și creșterea veniturilor celor ce muncesc. Adică — ciudată coincidență — un program în totală contradicție cu cel promovat de guvernul laburist prin actualele măsuri „de austeritate".

Acum, premierul britanic nu așteaptă probabil, nici în cele mai optimiste previziuni, ropote de aplauze. Însăși hotărîrea, făcută publică la începutul săptămînii trecute, de a face o declarație în fața Congresului de la Blackpool, apreciată, în cercurile ziaristice britanice, ca un efort suplimentar al lui Wilson de a tempera opoziția crescîndă a sindicatelor față de politica de „austeritate". Motive pentru un asemenea efort există mult decît suficiente.

În cursul săptămînii trecute au fost date publicității moțiuni și rezoluții ce urmează a fi prezentate Congresului de diferite sindicate. Din toate aceste documente reiese că o mare parte a federațiilor sindicale britanice se pronunță împotriva măsurilor de austeritate privind îndeosebi înghețarea salariilor pe o perioadă de șase luni. Deși, la un moment dat, Wilson a fost susținut, în principiu, de Consiliul general al T.U.C., majoritatea sindicatelor au în vedere, așa cum se reliefează în documentele pregătite pentru Congres, acțiuni care vor crea dificultăți guvernului în aplicarea politicii de austeritate. Într-o declarație publicată sîmbătă, sindicatul tehnicienilor și-a anunțat hotărîrea de a se opune măsurilor de austeritate și a dat în judecată cinci întreprinderi pentru nerespectarea unor acorduri privind majorarea salariilor. O opoziție puternică se manifestă în rîndurile sindicatului muncitorilor din transporturi, cel mai important sindicat din Anglia. Acesta a reafirmat în raportul său anual dat publicității zilele trecute că se opune măsurilor preconizate de guvern. Este de așteptat, de altfel, ca unul din criticii cei mai acerbi ai lui Wilson să fie secretarul general al sindicatului muncitorilor din transporturi, Frank Cousins, demisionat din funcția de ministru al tehnologiei în semn de protest împotriva măsurilor economice ale guvernului.

Unul din argumentele avansate de majoritatea sindicatelor constă în faptul că guvernul laburist ar putea realiza economii foarte substanțiale nu prin măsurile care vizează „strîngerea curelei" de către oamenii muncii, ci prin reducerea cheltuielilor militare, mai ales a cheltuielilor masive necesitate de prezența forțelor britanice „la est de Suez". Multe din rezoluțiile pregătite de sindicate subliniază, în această ordine de idei, posibilitatea efectuării unor însemnate economii bugetare prin anularea comenzilor de avioane de luptă americane „F-111", foarte costisitoare.

În această lumină eforturile „de convingere" ale premierului britanic se anunță dificile. Miza înfruntării de la Blackpool este deloc neglijabilă. Nu trebuie uitat că o înfrîngere a programului economic guvernamental la Congresul T.U.C. ar slăbi considerabil poziția actualei echipe guvernamentale la apropiatul congres al partidului laburist.

Dacă nu speră în aplauze frenetice, Wilson nutrește, probabil, speranța să evite o înfrîngere categorică, plină de consecințe grele.

Departe de a se atenua, tensiunea din universitățile argentiniene a cunoscut săptămîna trecută o virulență accentuată. Amfiteatrele din majoritatea facultăților au rămas goale. Zilnic, agențiile de presă au continuat să relateze despre noi demonstrații studențești la Buenos Aires, Cordoba, La Plata, Rosario, Bahia Blanca.

Actuala încordare din viața universităților argentiniene a fost declanșată, după cum se știe, de decizia guvernamentală de la începutul lui august care consemna suprimarea totală a autonomiei universitare și interzicerea oricărei activități politice a organizațiilor studențești. Decizia, adoptată sub presiunea cercurilor de extremă dreaptă, vizează frînarea și înăbușirea largei mișcări democratice ce se dezvoltă în rîndul studențimii ca și al corpului didactic universitar.

Reacția a fost deosebit de puternică, violentă. Demonstrațiile studențești s-au ținut lanț, culminînd cu ciocnirile dintre studenți și poliție la Cordoba, ciocniri terminate cu zeci de răniți și numeroase arestări în rîndul studențimii. Totodată, s-a înregistrat un val de demisii în rîndul corpului didactic.

Autoritățile au încercat să „calmeze" lucrurile printr-o suspendare temporară, de 15 zile, a cursurilor. Ele au continuat, în același timp să uzeze de forță pentru a înfrînge rezistența universitarilor. Marțea trecută a fost emis un decret prin care sînt dizolvate Federația universitară a studenților din Argentina, precum și alte organizații studențești, acuzate de a fi „contravenit legilor" și de „atitudine de revoltă față de organele de stat".

Studenții au ripostat prin noi demonstrații și greve. Miercuri și joi, pe străzile din Buenos Aires, sute de studenți au demonstrat înfruntînd brutalitățile poliției, cerînd anularea decretului prin care au fost dizolvate organizațiile studențești. La Rosario, aproape 80 la sută din studenții din acest centru universitar, au ieșit pe străzi cerînd reintroducerea autonomiei universitare. Studenții din Bahia Blanca au declarat miercuri o grevă de 48 de ore; ca urmare a prelungirii grevei, rectorul acestei universități a fost nevoit să suspende cursurile. La Cordoba, 72 de studenți au declarat o grevă a foamei susținută printr-o grevă aproape totală a studențimii din localitate. Vineri, conducătorii Federației universitare a studenților din Argentina au dat publicității o declarație în care arată că nu vor ține seama de decretul de dizolvare, pe care-l consideră ilegal, și că studenții vor continua lupta „pînă la obținerea deplină a autonomiei universitare".

Semnificative sînt și eșecurile înregistrate de autorități în încercările de a determina o normalizare a cursurilor. Presiunile exercitate în acest sens asupra studenților și cadrelor didactice n-au dus la rezultatele urmărite. Boicotului masiv al studenților i se adaugă dificultățile create prin demisiile în serie ale cadrelor didactice (potrivit unor date semi-oficiale, jumătate din numărul profesorilor din centrele universitare argentiniene și-au prezentat demisia în semn de protest împotriva violării autonomiei universitare). Drept urmare, reluarea cursurilor a avut un caracter parțial. La Cordoba, Rosario și Bahia Blanca amfiteatrele au rămas în continuare goale în tot cursul săptămînii trecute. La Buenos Aires numai cinci din cele zece facultăți ale Universității și-au reluat joi cursurile, cu un număr de studenți care, după cum aprecia corespondentul agenției ASSOCIATED PRESS, „nu depășește jumătate din efectivul normal".

Dimensiunile și acuitatea înfruntărilor care agită actualmente viața universitară argentiniană, reflectă, în esență, creșterea forțelor democratice în sînul universităților, amploarea luptei pentru democratizarea universității argentiniene.

EM. RUCĂR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".